

Suflet de femeie

www.sufletdefemeie.ro

FEBRUARIE - APRILIE 2014

NR. 15

BUCURIA
de a fi femeie

DRAGOSTE
...pentru Dumnezeu
...plină de bunătate

Mama

7 CALITĂȚI
ale femeii

„Bucuria
Domnului va fi
tăria voastră.”
Neemia 8:10

Plus: CONFESIUNI
“Între femei”

CUPRINS

04	BUCURIA DE A FI FEMEIE Rodica Filip
08	O SURSĂ DE BUCURIE Carmen Nistor
12	DRAGOSTEA ESTE PLINĂ DE BUCURIE Mărginean Camelia
14	MAI MULT DECAT UN VIS ÎMPLINIT Simona Fișcă
17	DESPRE LUCRURI FRUMOASE Andreea Oțel
18	CREDINCIOASĂ SAU ÎNFĂPTUITOARE? Tradus de: Ruxandra Petrina
20	CONFESIUNI ÎNTRE FEMEI Dana Helaria
22	ÎNCHINARE PRIN MUNCĂ Carmen Busch
25	DOR DE CER Haiduc Lidia
26	SUFLET DE FEMEIE ONLINE
27	MAMA...PRIN OCHII MEI Nuți Vituș
28	O CĂLĂTORIE ÎN PÂNTEC Adela Butnar
30	CINE SUNT? Ela Lunca
32	FEMEIA Violeta Molonfălean

34	DESPRE MAMĂ Ruxandra Petrina
36	FERICIRE ÎN CĂSĂTORIE Tradus de: Adela Butnar
38	FEMEIA EVLAVIOASĂ Anca Mrazik
40	FLORI CARE STRĂLUCESC Anca Bordea
43	SFATURI PENTRU MĂMICI Carmen Busch
46	SĂ ZÂMBIM CU CEI MICUȚI Adela Butnar
48	INIMA Mihaela Tabita Sand
50	CASA PRISCILEI Lidia Șchiopu
51	ISUS E VIU Elisabeta Popescu
52	FRUMUSEȚEA FEMEII CREȘTINE Mirela Damian
56	MAMA Nebiliac Ionut
57	BUCURIA Petruț Dana

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș
Simona Brîncovan
Biserica Betania, Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica Bethel, Târgu Mureș
Violeta Molonfălean
Adriana Someșan
Biserica Bethel, Târgu Mureș

REDACTARE:

Luciana Sand
Adela Butnar

DESIGN:

Vasile Treabă
Ruxandra Petrina
Imagine copertă: Copywriter <http://happymemories.ro>
Imagine editorial: Copywriter <http://monicahadarean.com>

Ești femeie . . .

„Bucuria Domnului

va fi tăria voastră.”

Neemia 8:10

În acest număr al revistei, te invităm să privești spre sufletul tău feminin, acum în sezonul în care bărbații și copiii ne sărbătoresc, îți va prinde bine un scurt popas pentru evaluare .

Femeie, ființă creată într-un mod unic de Cel care a făcut toate lucrurile, univesul... ești *sensibilă*, rânduită să fii un sprijin și să aduci frumusețe în lume. Ai rolul să zidești relații, legături sufletești puternice, pe care nici moartea să nu le poată rupe. Tu, ești cea care simte când ceva lipsește într-o relație, când cel de lângă tine are o problemă, ai atâta empatie încât uneori e greu de imaginat cum poți să îi înțelegi, în același timp pe ceilalți, chiar dacă sunt atât de diferiți. Privirea ta caldă, pătrunde până în suflet și aduce mângâiere, iar uneori dojană încurajatoare. Zâmbetul tău este capabil să aducă veselie molipsitoare, speranță, bună dispoziție; se spune că “daca soția e fericită, toată casa e fericită”.

Chiar dacă lacrimile îți curg atât de ușor pe obraz, ești înarmată cu voință încât nimeni nu te poate învinge atunci când cineva drag ar avea de suferit. Când ți-ai propus ceva, perseverența și chiar lupta sunt cele ce te definesc. Pentru că ești “ajutor potrivit”, Dumnezeu a gândit că trebuie să fii

atât de *puternică*, încât să poți trece alături de familia ta, de soțul tău, prin cele mai grele momente. Chiar mai mult, atunci când bărbatul puternic de lângă tine este rănit, slăbit sau dezamăgit, tu rămâi puternică, și chiar dacă ești foarte delicată, ca o dantelă, îl poți ajuta să se ridice din nou, îl provoci să lupte de dragul tău. Acesta e rolul ajutorului, cine ar prețui un ajutor, care la greu nu face față? Un ajutor doar pentru zile bune, nu mai este ajutor. Cât de vitejește înfruntă orice mamă ceasul greu al nașterii de copii, dar cu câtă bucurie o face, știind că dă viață unei noi ființe. Rezistența la durere este atât de mare, iar secretul este iubirea. Iubirea o face pe orice femeie capabilă de sacrificii pe care nimeni nu le-ar putea bănuși.

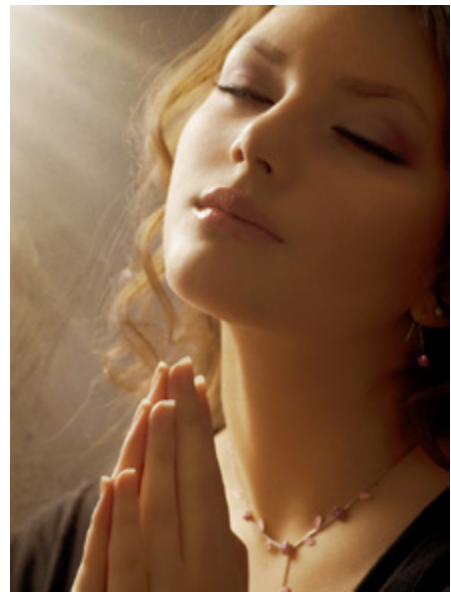
Te-ai regăsit? Noi, femeile, toate suntem la fel, indiferent de vârsta sau starea civilă, toate suntem ficele Evei , mama tuturor oamenilor, modelate de degetele Lui Dumnezeu care a împletit sensibilitatea și tăria în sufletul nostru. Ca să afli mai multe despre CINE EȘTI, CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII FEMEIE, trebuie să pornești de la Cel ce te-a creat!

Privește la Tatăl Tău cu mulțumire și încredere și mai ales ...

BUCURĂ-TE!

Rodica și Matei Baci

BUCURIA

DE A FI femeie

ternic, omniscient, omniprezent...Acestea sunt doar câteva din atributele lui Dumnezeu netransmisibile, care nu s-au imprimat în om, spre binele acestuia. În marea Sa îndurare, Dumnezeu a ales să îtipărească în ființa umană cele mai frumoase însușiri: dreptate, neprihănire, bunătate, răbdare, înțelepciune, iubire de oameni, sfințenie,

Poate că te întrebi, cum poți purta chipul lui Dumnezeu, într-o lume care se îndepărtează tot mai mult de El? Apostolul Pavel le scria credincioșilor din Roma „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită” Romani 12:2.

Așadar, în primul rând trebuie să accepti restaurarea chipului divin în ființa ta. Acest lucru este posibil printr-un proces de transformare a gândirii, absolut

necesară pentru a distinge, cu precizie, voia lui Dumnezeu. Procesul acesta are la bază cunoașterea lui Dumnezeu, care ți-a oferit tot ce ai nevoie pentru

a-L cunoaște și a te identifica, nu cu imaginea lumii în care trăiești, ci cu natura divină: „Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași

firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte.” 2Petru 1:3-4

„Rămâneți în Mine”, este îndemnul Domnului Isus Hristos „și Eu voi rămâne în voi!” (Ioan 15:4) ne promite El. Răspunsul apostolului Pavel poate părea exagerat pentru unii cititori, însă pentru cei ce-l înțeleg, constituie adevăratul sens al vieții: „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine.” Galateni 2:20

Odată ce ai înțeles valoarea vieții tale pe pământ, nu vei mai dori să trăiești altfel, decât așa cum însuși Dumnezeu a plănu-it: să fii purtătoare a chipului Său. Iar chipul Său va reflecta spre semenii tăi iubirea Lui de oameni: „Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi.” 1Ioan 4:12

Încerc să mi-l imaginez pe Adam, în grădina Eden, înconjurat de animale, care

” Rămâneți în Mine și Eu voi rămâne în voi! ”

(Ioan 15:4)

mai de care mai drăguțe, mai prietenoase. Cu toate acestea, niciunul nu i se potrivea. El le vorbea, le numea, dar ele nu puteau să-i răspundă. El le mângâia, dar ele nu știau s-o facă. Cred că primului locuitor al Terrei îi plăcea mult în compania lor, dar totuși, ceva lipsea. Se simțea neîmplinit, singur, probabil incomplet.

Plin de dragoste față de creația Sa, „Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el” (Geneza 2:18). Astfel, femeia a fost creată pentru a fi un ajutor, și nu unul oarecare, ci

tuia, nu este capabil să-l încurajeze, să-l îngrijească sau să-l hrănească.

Dumnezeu a creat-o pe Ișă (Geneza 2:23) cu acest scop: să fie un ajutor potrivit pentru om. Omul a fost creat de Dumnezeu, din țărâna pământului, iar femeia a fost modelată din coasta bărbatului care avea nevoie de ea, ca semn al apartenenței, al legăturii dintre cei doi.

Mandatul

Așadar, iat-o pe femeia prețioasă, care trăiește în integritate (v 10), este demnă de încredere pentru că vorbește și trăiește adevărul. Bărbatul ei are toate motivele să-i acorde încredere, pentru că ini-
ma lui

trăiește confortul de care are nevoie orice bărbat: respect, apreciere, iubire (v11). Ea este preocupată de confortul lui și îl susține, indiferent de circumstanțe (v12).

Se mai spune despre ea că e harnică și perspicace, interesată de bunul mers al casei, nu împrăștiie, nu este cheluitoare, dimpotrivă, depune efort pentru a economisi și îmbunătăți starea familiei, și nu numai (v13-19). Mai este și generoasă, sensibilă la nevoile celor săraci (v 20) și, în același timp, optimistă, inspiră curaj celor din jur (v21-25).

Cum reușește? Acumulează în inima ei lucruri de valoare

● ● ● și împărtășește al-
tora cuvinte ce dau
viață (v 26). Își asumă
responsabilități și este atentă la detalii
privind progresul familiei în toate do-
meniile: spiritual, emoțional, relațional,
educațional, financiar (v 27), de aceea
este apreciată, începând de la cei din
casa ei (v 28-29). Frica de Domnul o în-
cununează (v 30) și sacrificiile ei nu trec
neobservate (v31).

Dacă te întrebi cum poți atinge această
performanță, iată că Dumnezeu îți oferă
tot ce ai nevoie: modelul Domnului Isus
care te îndeamnă „învățați de la Mine,
căci Eu sunt blând și smerit cu inima!”
(Matei 11:29), Cuvântul lui Dumnezeu
care te îndrumă și Duhul Sfânt care te
ajută.

A fi un ajutor potrivit pentru partenerul
de viață, pentru familie, pentru biserica
lui Cristos, pentru societate, nu este ușor
dar este împlinitor și onorabil.

A fi mamă, a naște copii, a-i îngriji, a-i
educa și a-i îndruma în viață este un lu-
cru extraordinar. Chiar dacă responsabi-
litatea de mamă, dificultățile, eșecurile,

**„Învățați de la Mine, căci Eu
sunt blând și smerit cu inima!”
(Matei 11:29)**

dezamăgirile ce apar pe parcurs, fac ca
această „meserie” să fie, uneori, greu de
învățat și practicat, ești încântată când
afli că vei aduce pe lume un copil. Te mi-
nunezi când îl ții prima oară în brațe. Te
sacrifici cu plăcere atunci când trebuie
hrănit, chiar dacă acest lucru înseamnă
să te trezești noaptea, când ți-e somnul
mai dulce. Te bucuri când face primii
pași și suferi împreună cu el, atunci când
își julește genunchii. Ești mereu atentă,
gata de intervenție, în caz de nevoie și
nu ți se pare o povară. Ești fericită să-l
vezi crescând, să-l auzi vorbind, evolu-

ând, într-un fel sau altul. Îl aplauzi când
are succes și-l încurajezi atunci când
eșuează. Ai emoții când trece prin exa-
mene și jubilezi când le trece cu bine.
Ești întotdeauna la îndemână, doar pen-
tru că ești mamă. Fără să-ți pese prea
mult de tine, fără s-aștepti vreo răspla-
tă, renunți la multe din drepturile tale,
renunți la bucata ta de ciocolată, la frip-

tură, la bani, la timpul tău liber, la multe
din idealurile tale, doar pentru a-ți face
odrasla fericită. Ce anume te motivează
să fii astfel? Instinctul matern pe care
Dumnezeu l-a imprimat în tine.

Dacă ești o femeie care, dintr-un motiv
sau altul, n-ai născut și n-ai crescut copii,
s-ar putea să te fi întristat cuvintele de

mai sus. Dar... stai, am o veste bună! In-
stinctul matern își are originea în Dum-
nezeu. El este Cel ce ți-a dat viață, te-a
îngrijit, a sacrificat totul, de dragul tău.
El se bucură împreună cu tine, atunci
când ești fericită și suferă alături de tine,
atunci când ți-e greu. A pus în ființa ta
emoții, abilități și aspirații care te califică
să fii mamă. Fie că ai născut copii sau nu,

**„Rodul celui neprihănit
este un pom de viață, și
cel înțelept câștigă suflete.
(Proverbe 11:30)**

tu ești chemată să oferi viață. Este vorba
de viața spirituală care nu se sfârșește
la marginea unui mormânt. Tu poți fi o
mamă spirituală care să de sens multor
vieți neîmplinite.

Scriptura spune că „Rodul celui neprihă-
nit este un pom de viață, și cel înțelept
câștigă suflete (Proverbe 11:30), și „Învă-
țătura înțeleptului este un izvor de viață,
ca să abată pe om din cursele morții.”
(Proverbe 13:14) Iată cum poți împrăștia
viață: căutând înțelepciunea, trăind în
neprihănire, și conducându-i pe cei din
jurul tău pe Calea Vieții!

Investește în semeni, căci aceasta este
cea mai importantă și cea mai profitabi-
lă investiție! „Nu este mai mare dragoste
decât să-și dea cineva viața pentru prie-
tenii săi. (Ioan 15:13) a zis Domnul Isus.
El nu doar a zis, ci chiar a făcut-o, lăsân-
du-ne un model al dragostei care se ofe-
ră cu generozitate.

Nu este nevoie să fii răstignită pe o cru-
ce pentru ca cei din casa ta sau din bi-
serica pe care o frecvențezi, rudele tale,
vecinii tăi, prietenii, colegii de muncă
sau de școală, să primească adevărata
viață. Doar fii acolo, ca o mamă pentru
copilul său. Stai la dispoziția lui Dum-
nezeu ca El să poată mângâia pe cei ce
nemângâiați prin slujirea ta, prin dăr-
nicia ta, prin cuvintele tale! Fii gata să-i
încurajezi pe cei căzuți! Fii gata, oricând,
să le îmbălsămezi rănilor! Roagă-te pen-
tru cei ce trec prin necaz! Scrie un mesaj!
Trimite o scrisoare! Dăruiește un zâm-
bet, o îmbrățișare, o floare! Sărbătorește
cu cei ce se bucură și plângi împreună cu
ei când eșuează! Dar în toate acestea, nu
uita să le îndrepti mereu privirea, tuturor
spre Creatorul, spre Cel care oferă o ade-
vărata și îmbelșugată viață! Acesta este
destinul tău! Bucură-te să-l împlinești!

Rodica Filip

Diferențele dintre bărbați și femei o sursă de bucurie

Suntem femei și în adâncul inimii toate împărțăm ceva profund și adevărat, esența dăruită de Dumnezeu fiecărei femei. El a sădit în noi feminitatea: puternică

și tandră, neînfricăată și atrăgătoare. Și mai presus de toate Dumnezeu s-a dăruit cu toată dragostea pe Sine ca să ne arate calea către împlinirea scopului suprem pentru care am fost create și pentru a ajunge în final la destinația promisă: o veșnicie pașnică și plină de iubire petrecută cu El.

Când Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el" (Geneza 2.18) El avea deja în plan femeia. Cu toate acestea, Dumnezeu l-a condus pe bărbat până în punctul în care să-și conștientizeze singur nevoia de a avea o pereche, un ajutor pe măsura lui care să-l îplinească profund. După ce omul a dat nume tuturor viețuitoarelor, rezultatul a fost că "pentru om nu s-a găsit nici un ajutor, care să i se potrivească."

"Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om. Și omul a zis:

"Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!..." (Geneza 2.21-23)

Dumnezeu ne-a creat ca oameni pentru relații. Rațiunea noastră de a trăi este în relații și cele mai mari bucurii ale vieții le avem prin relații. Ca urmare, atât bărbații cât și femeile se exprimă cel mai bine în cadrul relațiilor.

Din această perspectivă, Dumnezeu a hotărât să creeze femeia atribuindu-i un scop bine definit, acela de a încuraja relațiile dintre oameni, de a comple-

ta și a sustine bărbații în responsabilitatea lor de conducători.

În cartea sa "Bărbați și femei- Diferențele pot fi o sursă de bucurie", Larry Crabb tratează masculinitatea și feminitatea din perspectiva relaționării. Din aceasta lucrare, am desprins câteva idei despre diferențele dintre feminitate și masculinitate cu scopul ca ulterior să le putem aprofunda în vederea îmbunătățirii relațiilor, după cum ne va călăuzi Dumnezeu.

Adevărata masculinitate și feminitate, spune Larry Crabb, ies la suprafață și se dezvoltă doar în contextul relaționării dominate de altruism. El dă o definiție a masculinității și feminității: masculinitatea și feminitatea reprezintă tot ceea ce izvorăște dintr-un bărbat și dintr-o femeie care nu încearcă să găsească scuze pentru egocentrismul lor, ci se căiesc ori de câte ori îl detectează, și care învață să se relaționeze la alții așa cum a făcut Hristos, plini de o dorință tot mai arzătoare pentru binele celuilalt.

Deprinderea altruismului este deci, temelia relaționării dintre bărbați și femei. Doctrina Trinității prezentă în Scriptură ne

oferă atât temelia relaționării cât și o bază pentru a gândi masculinitatea și feminitatea în termeni concreți.

Una din lecțiile Trinității ne învață că o relație bună e aceea în care fiecare persoană își utilizează resursele urmărind în primul rând binele celuilalt și nu pe al său, oricât l-ar costa acesta. Dumnezeu este Dragoste și acesta înseamnă că toate cele Trei Persoane ale Dumnezeirii, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt se relaționează întotdeauna cu o desăvârșită energie altruistă una la cealaltă și la făpturile create de ele.

Părintele Reformei, Martin Luther a afirmat că a iubi nu înseamnă a-i ura cui-va de bine, ci a-i purta povara; adică, să porți ceva ce-ți pricinuieste durere, ceva ce n-ai cum să porți cu tragere de inimă adică în mod natural.

Pentru a ne putea înțelege manifestarea feminității, avem nevoie să înțelegem mai întâi cum se manifestă masculinitatea unui bărbat: pe de o parte este o încredere calmă care se degajează din barbat pe măsură ce acesta își trăiește viața cu un scop, conștient de faptul că prin ceea ce are de oferit, e capabil să producă o schimbare importantă, iar pe

de altă parte, masculinitatea se manifestă ca o sensibilitate plină de delicatețe față de alții care conferă barbatului disponibilitatea de a se implica într-o relație cu hotărâre și cu spirit de sacrificiu.

Masculinitatea unui bărbat nu constă atât în ceea ce face un bărbat, cât în faptul că face acel lucru cu un scop și că îl face din anumite motive. Masculinitatea este aceea care îl împinge pe bărbat să acționeze cu hotărâre și compasiune în același timp.

Feminitatea, întocmai ca masculinitatea, are mai mult de a face cu atitudinea unei femei față de ea însăși și față de alții în relațiile pe care le stabilește.

Ca femei, ne simțim în mod unic feminine când ne bucurăm de capacitatea noastră de a întări legături și de a-i încuraja pe alții, invitându-i să se bucure de binecuvântările relației.

Feminitatea, în esența ei, poate fi deci văzută ca o conștientizare plină de siguranță a acelei naturi pe care Dumnezeu a pus-o în ființa femeii și care o ajută să-i invite cu încredere și căldură pe cei din jur la o relație cu Dumnezeu și cu sine, știind că în fiecare relație există ceva minunat de care te poți bucura.

Aceste diferențe se văd cel mai bine în cadrul relațiilor de căsătorie. Când soții sunt masculini, soțiile pot să mai iasă "din priză". Se simt eliberate de povara permanentă de a face ca totul să meargă ca la carte. Își găsesc liniștea, știind că au lângă ele un susținător puternic care le înlesnește libertatea de a înțelege mai ușor bucuria izvorâtă din altruismul feminin.

Când soțiile sunt feminine, bărbații câștigă încredere în împlinirea responsabilităților și sunt atrași să se bucure cu adevărat și să respecte femeia al cărei devotament înseamnă mai mult pentru sufletul lor decât cele mai râvnite onoruri sau realizări. Se simt îmbărbătați în cele mai profunde părți ale ființei lor.

Dumnezeu ne-a creat femei ca să completăm ca o piesă de puzzle pe soții noștri, și astfel să devenim "un singur trup".

Dumnezeu a dat soților autoritatea de a conduce femeia și respectiv familia. Ca urmare, conducerea e o formă distinctă a autorității de a sluji care îi aparține soțului, nu doar pentru că e soț, ci pentru că e bărbat, pentru că e masculin. Bărbatul își exercită rolul conducător asupra soției când își exprimă masculinitatea față de ea, când o conduce cu blândețe, dar și cu fermitate, cu o forță care nu se teme de implicare profundă, menținând în mod permanent direcția căsniciei conform credinței sale.

Cu cât bărbatul tinde mai mult să-și accepte responsabilitățile de cap al familiei

și să le îndeplinească în spirit biblic, cu atât mai mult înțelege că Dumnezeu l-a înzestrat cu exact acele trăsături de care vrea să se bucure soția lui și care o pot încuraja pe ea să-și atingă menirea deplină.

Înțelegerea supunerii față de soții noștri, din perspectiva lui Dumnezeu ne va ajuta să ne împlinim rolul nostru specific de "ajutor potrivit" atribuit de Dumnezeu.

Supunerera femeii constă într-o primire plină de căldură și un sprijin semnificativ oferit bărbatului cu care se angajează în viață astfel încât acesta să fie încurajat să caute tot mai mult căile lui Dumnezeu, fiind atras de modul de viață "curat și în temere" și de frumusețea unui "duh blând și liniștit". (1 Petru 3.1-4)

"Căci noi suntem lucrarea Lui, creați în Cristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele." (Efeseni 2.10)

Autoritatea noastră ca femei de a ne sluji soții trebuie exercitată cu o sensibilitate crescută atât față de nevoile soților noștri, cât și față de resursele noastre, ca femei.

Orice bărbat luptă în adâncul sufletului său să dobândească sentimentul că poate fi la înălțimea așteptărilor (chiar dacă unii dintre ei din cauza mândriei nu vor recunoaște acest lucru). Nesiguranța e și mai acut resimțită când un bărbat își pune sincer problema dacă a reușit să aibă o influ-

ență pozitivă asupra unor oameni, mai ales asupra soției lui, dacă a reușit să-i câștige respectul și aprecierea.

Când o soție altruistă, își vede soțul zbatându-se să găsească răspuns la întrebările chinuitoare ale vieții, oricât de încrezător și senin ar părea el, ea va simți în suflet dorința de a răspunde acelor întrebări. Dacă purtarea lui față de ea e aspră, ea va trece printr-o varietate de stări sufletești, dar, o dată ce va fi înțeles "autoritatea de a sluji" ca scop definitiv al existenței sale, inima ei va căuta să răspundă ocaziei unice de a sluji pe care o sesizează în soțul ei cu resursele cu care a înzestrat-o Dumnezeu.

Ca soții supuse ne vom exercita autoritatea de a sluji soților noștri cu un spirit care le încurajează masculinitatea lor, cu bucuria de-a ne dăruir de dragul lor!

Folosindu-ne abilitățile pentru a împlini scopurile lui Dumnezeu prin viața noastră, trebuie să rămânem receptive la posibilitatea unică de a ne sluji soțul în modul cel mai profund. Nu este vorba de o supunere mecanică față de soț, ci mai degrabă suntem înzestrate cu calitățile necesare pentru a sluji soților și libere s-o facem în chipul cel mai înțelept. Ne vom ajuta (sluji) soțul acordându-i respect liber consimțit și fiind alături de el cu putere și vulnerabilitate, contribuind astfel la consolidarea sentimentului său de masculinitate.

Atunci când din dragoste altruistă, suntem dispuse de a-i dăruir partenerului ceea ce are nevoie cel mai mult pentru manifestarea esenței sale și a scopurilor lui Dumnezeu pentru viața lui, conducerea și supunerea devin căile prin care diferențele dintre bărbați și femei se transformă într-o sursă de bucurie.

Diferențele sunt reale și profunde. Bărbații sunt făcuți să pășească în universul lor

populat de semeni și responsabilități cu forța și încrederea unui apărător.

Femeile sunt făcute pentru a-i invita pe oameni la o relație și un atașament, menit să ne încurajeze să ne bucurăm de relații profunde.

Pentru noi toți, boala egocentrismului justificat este principala barieră în calea dezvoltării bunelor relații maritale și a prietenilor. Succesul în viață se măsoară după calitatea relațiilor pe care le avem cu soții, cu copii, cu părinții și cu ceilalți semeni. Cum se simt cei din preajma noastră? Iubiți și respectați?

Cât despre noi femeile, dacă vom învăța, să ne dăruim feminitatea, astfel încât să fim o binecuvântare pentru soții noștri în mod specific și unic, dar și semenilor noștri cu care intrăm în relații, vom deveni femei care vom ști să preschimbăm diferențele cu care Dumnezeu a creat bărbatul și femeia într-o sursă de bucurie, benefică dezvoltării ambelor părți.

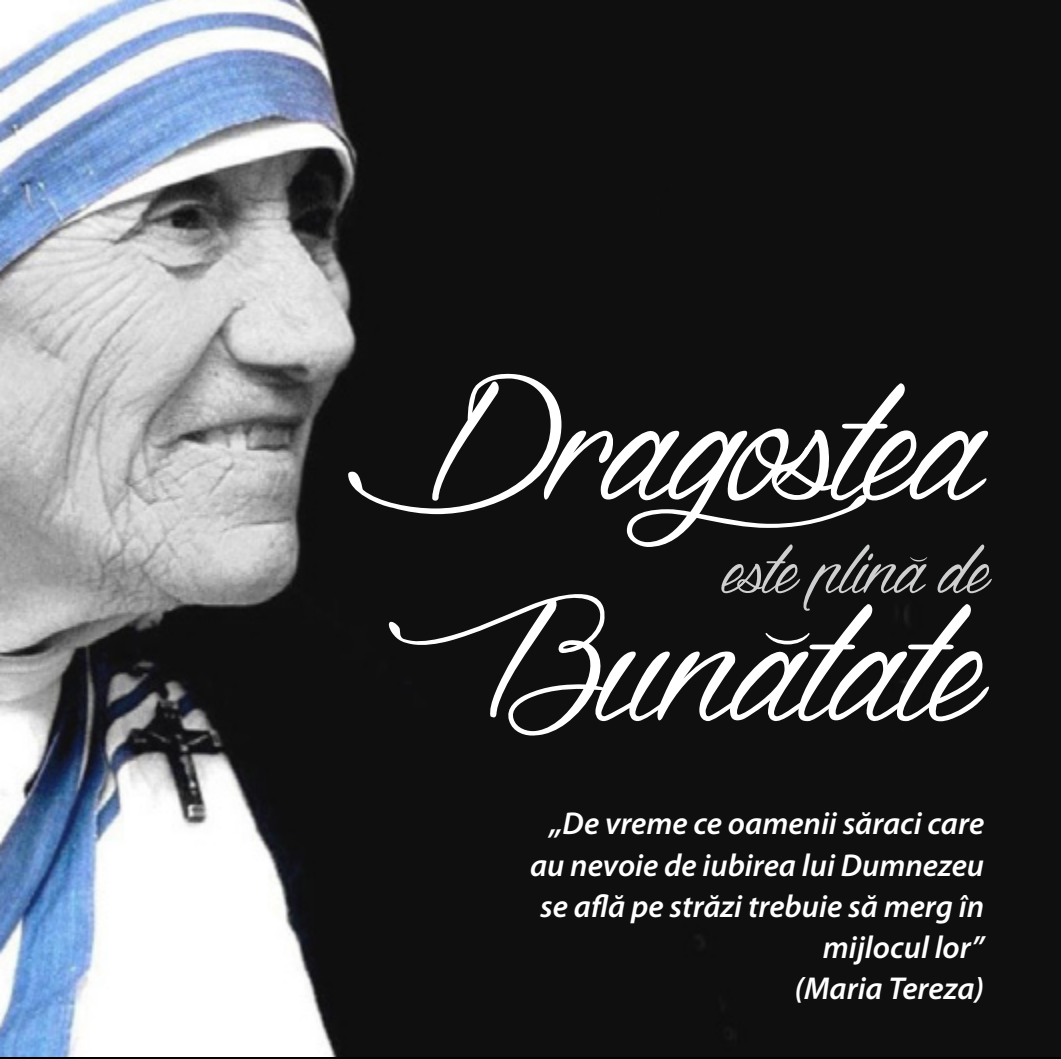
Să ne rugăm Domnului și să-i cerem cu credință, înțelepciunea de a ne folosi feminitatea conform scopurilor lui Dumnezeu. Scriptura ne asigură că ne va fi dată!

Nu trăim decât o singură viață. Cel mai bine ar fi să trăim chiar viața noastră!

Haideți să trăim ca femei autentice, răscumpărate și izbăvite de Domnul nostru Isus Hristos!

*Carmen Nistor
Biserica Noul Legământ
Tg. Mureș*

Dragostea este plină de Bunătate

**„De vreme ce oamenii săraci care
au nevoie de iubirea lui Dumnezeu
se află pe străzi trebuie să merg în
mijlocul lor”
(Maria Tereza)**

**Întotdeauna vor fi săraci în țară; de aceea
îți dau porunca aceasta: „Să-ți deschizi
mâna față de fratele tău, față de sărac și
față de cel lipsit din țara ta”**

(Deuteronom 15:11)

După cel de-al doilea război mondial, India și-a proclamat independența față de Marea Britanie.

În acea perioadă de transformări și-a făcut apariția o femeie credincioasă, înveșmântată într-un sari alb, care s-a implicat activ în îngrijirea oamenilor și în educația copiilor care nu aveau posibilitatea să frecven-teze școala.

Ulterior a desfășurat o muncă umanitară asiduă în sprijinul oamenilor aflați în nevoie, nu numai în India, ci și în alte țări ale lumii.

Această femeie era nimeni alta decât Maria Tereza.

Niciodată nu a dorit să primească vreo recompensă sau recunoaștere publică. Sin-

gura sa misiune era să ofere omenirii iubirea lui Dumnezeu. Unica sa dorință era ca oamenii să învețe să se iubească unii pe alții. Această simplă și modestă ființă a avut puterea să sensibilizeze oamenii din întreaga lume prin faptele sale altruiste și actele de caritate.

Maria Tereza a ales să se călugărească deși s-a născut într-o familie avută dintr-un oraș comercial al Peninsulei Balcanice. A plecat spre India, impulsionată de dragostea profundă pentru Isus Cristos, apoi a părăsit ordinul călugăresc în care intrase și s-a dedicat pe cont propriu unor acțiuni umanitare. Zâmbetul Mariei Tereza a strălucit mai mult decât oricare alt giuvai-er, iar iubirea și compasiunea pentru cei aflați în suferință nu au ținut seama de na-ționalitate sau de alte prejudecăți pe care adesea ni le conturăm în mintea noastră.

Numele ei real era Agnes Gonxa Bojaxhiu. Numele de Tereza l-a primit atunci când s-a călugărit. S-a născut în 26 august 1910 în Skopje, în prezent fiind capitala Fostei

Republici Iugoslave a Macedoniei.

Tatăl ei, Nicola Bojaxhiu era cunoscut ca un bun comerciant, angajat în diverse ne-gustorii și mama, pe nume Drana, era o femeie casnică și liniștită, erau acele per-soane care întruchipau o pereche potri-vită. Înaintea lui Agnes au mai avut și alți copii, dar dintre toți această copilă era cea mai ascultătoare și liniștită.

Deși familia Bojaxhiu trăia într-un mediu îndestulător și iubitor nu a putut evita să fie afectată de tulburările din epocă. Alba-nia și-a obținut independența față de Im-periul Otoman în anul 1912. Prin urmare, după Primul Război Mondial s-a declanșat și mișcarea pentru anexarea provinciei Kosovo, aflată în stăpânirea Serbiei.

În anul 1919, la vârsta de 45 de ani, Nico-la a murit după ce s-a îmbolnăvit în drum spre Belgrad, unde trebuia să participe la o întrunire, el fiind implicat direct în această mișcare de eliberare a provinciei Kosovo.

Acest incident a provocat o mare durere familiei. Mama lui Agnes și-a luat viața în piept și a început să vândă broderii și covoare pentru a-și susține familia din punct de vedere financiar. În urma acestor evenimente, Maria Tereza a manifestat un respect profund pentru puterea de voință a mamei sale.

Dificultățile apărute după moartea tatălui ei au întărit și mai mult credința mamei sale, Drana. A insuflat copiilor săi dragos-tea pentru Dumnezeu și pentru cei aflați în nevoi. Adesea invita femei sărace să ia masa în sânul familiei ei sau vizita ca-sele oamenilor vârstnici rămași fără nici un sprijin la bătrânețe, chiar dacă nu mai dispunea de un trai îndestulat ca cel di-nainte. Agnes s-a alăturat mamei sale în activitățile bisericii.

În jurul vârstei de 12 ani începu-se să fie tot mai aproape de Dumnezeu dorind să-l slujească cu credință. Atât la școală cât și la biserică dovedea calități de lider, fiind iubită de prieteni și de fete-le mai tinere decât ea. Manifesta înclinații

către muzică și poezie.

Șase ani mai târziu, când împlini-se 18 ani, Agnes îi reamintise mamei sale de dorința ei de-a pleca pentru a-și urma chemarea, slujindu-L pe Dumnezeu și pe cei aflați în nevoi. **După multă rugăciune, Drana, și-a chemat fiica sfătuind-o astfel: „Lasă-te în mâinile lui Dumnezeu. întot-deauna să mergi alături de El”, cu toate că asta a însemnat să nu-și mai vadă fata deloc în anii care i-a mai trăit.**

Este ceea ce va face în întreaga ei viață prin dedicare, dragoste față de un Dumnezeu plin de bunătate și față de acele suflete întristate și împovărate de o viață cu lipsuri datorate sărăciei.

„De vreme ce oamenii săraci care au nevoie de iubirea lui Dumnezeu se află pe străzi trebuie să merg în mijlocul lor”(Maria Tereza)

Cugetând asupra înțelesului cuvintelor lui Dumnezeu, a decis să se mute în mahalalele sărace din Calcutta. Ceea ce o caracteriza pe Maria Tereza era un caracter vesel și optimist. Considera că un zâmbet strălucitor era cel mai bun mod de a împărtăși dragostea cu oricine. Oamenii săraci și bolnavi erau avizi nu numai

de hrană, ci și de un zâmbet cald care să le îndulcească suferința. A încercat să fie aproape și de cei aflați în pragul morții, obținând un așezământ pentru aceștia.

A avut în plan să construiască o casă pentru copiii străzii care erau afectați de diverse boli și malnutriție. În fiecare zi avea ocazia să vadă numeroși copii ai căror părinți muriseră sau copii ai străzii care erau înfo-metați și lipsiți de orice îngrijire medicală. Credea cu tărie că aceștia aveau nevoie de

Călătoriile frecvente pe care Maria Tereza le făcea au dus treptat la deteriorarea sănătății sale. A fost internată și externată în mai multe rânduri din diferite spitale. Însă asta nu a oprit-o să facă vizite în toată lumea, în perioada în care nu se afla internată. În cele din urmă inima ei extenuată a încetat să mai bată în urma unui atac de cord în data de 5 septembrie 1996.

Această femeie nu a fost auzită niciodată vorbind de rău pe nimeni. Nu se arăta părtinitoare pentru cei săraci, așa cum nu simțea nici o aversiune față de cei bogați, în schimb îi era milă de bogații ce nu realizau că inimile lor erau sărace și lip-site de dragoste.

Societatea în care trăim se axează pe dezvoltarea materială, considerând că banii sunt cei care aduc fericirea. Războaiele nu mai conțin, a crescut rata criminalității, iar neînțelegerile dintre noi au devenit din ce în ce mai serioase. Toate acestea par să fie rezultate în urma unei acute sărăcii sufletești.

Maria Tereza a reușit prin exemplul ei personal, prin modul în care a trăit și a iubit să ne determine să ne oprim din alergarea noastră cotidiană și să reflectăm mai mult la ceea ce avem prin Isus Cristos, iubind nepărtinitor!

**Vegheați, dar, cu luare aminte
asupra sufletelor voastre, ca să iubiți
pe Domnul, Dumnezeuul vostru
(Iosua 23:11)**

Sursa: 100 de personalități, Oameni care au schimbat destinul lumii

Biblia, versiune
Cornilescu

Mărginean Camelia
Biserica Filadelfia
Tg. Mureș

Mai mult decât ...Un vis împlinit

„Eu v-am adus împreună, v-am ales și v-am chemat punându-vă deoparte pentru lucrarea Mea !”

Acestea au fost cuvintele lui Dumnezeu rostite prin servul Lui, în ziua nunții noastre. Nu știam ce vor presupune aceste cuvinte rostite la momentul respectiv. Astăzi, după 13 ani de căsătorie încep să înțeleg tot mai multe lucruri cu privire la planul lui Dumnezeu, atât în viața mea de familie cât și în cea personală. Dacă la 12 ani mă rugam pentru viitorul meu soț, astăzi înțeleg importanța acelor rugăciuni și efectul

lor în împlinirea chemării lui Dumnezeu pentru mine și casa mea. Din momentul unirii destinelor noastre Dumnezeu avea să înceapă revelarea planului Său în viața noastră de cuplu. Întorcându-ne mereu la cuvintele lui Dumnezeu rostite în ziua nunții, călătoria fascinantă a frumuseții lucrării lui Dumnezeu pentru noi începu-se. Eram tineri, 18 respectiv 22 de ani (Addy), din familii cu 5 și 4 frați, fără posibilități materi-

ale, fără multă experiență, dar cu o chemare și potențial care știam că trebuie bine orientat. Cu determinare și avânt, specific vârstei respective, am hotărât să ne înscriem la o școală biblică din Statele Unite. Odată cu admiterea și participarea la școală, Dumnezeu a început să ne surprindă mult peste așteptările noastre. Apariția primului copil a fost apogeul binecuvântărilor lui Dumnezeu pentru noi în acea

perioadă. Aveam oportunități de slujire în SUA, cu salariu oferit de biserica americană, mașină și casă pe aceeași stradă cu biserica unde activam. Dacă din momentul transmiterii cuvântului profetic în ziua nunții am crezut că umblarea cu Dumnezeu înseamnă doar “orizonturi senine”, ei bine, aveam să constatăm că nu era chiar așa. Ceea ce a fost atât de clar și frumos, a devenit obscur și ambiguu din momentul în care Dumnezeu ne-a vorbit că va trebui să ne întoarcem în România. Nu aceasta era ceea ce vroiam să auzim, însă era clar, sosise momentul “testării” în care Dumnezeu încerca inimile noastre de slujitori în formare. Nu a fost un test ușor, însă l-am trecut alegând ascultarea de Dumnezeu pe baza chemării Lui specifice. Ne-am întors în România pentru că așa a vrut EL, cu toate că nu știam de ce?

Nu a durat prea mult până Dumnezeu ne-a revelat o parte a planului Său cu privire la “punerea noastră deoparte” pentru lucrarea Lui. El a început să deschidă uși prin care să pășim alături de El pentru a duce mesajul Evangheliei la cei nemântuiți. Din India, până în Turcia, SUA, Londra sau Tiraspol, Evanghelia lui Dumnezeu se răspândea, acceptând a merge acolo unde EL ne trimitea. Curajul dobândit prin mărturiile vieților schimbate în urma mărturisirii lui Hristos, a devenit elementul care ne-a ținut în picioare în ciuda lipsurilor, a încercărilor și provocărilor zilnice pe câmpul de misiune. Fascinația oferită de chemarea lui Dumnezeu, pentru noi este aceeași și astăzi. Conlucrarea cu Duhul Sfânt este elementul care face fiecare zi specială și interesantă pentru noi. Astăzi, 13 ani mai târziu privim la “pietrele de aducere aminte” în umblarea noastră cu Dumnezeu, mărturisind

despre minunile experimentate alături de El. Suntem binecuvântați fiind parte a unei biserici locale, Biserica Betania din Tg Mureș, loc în care Dumnezeu ne-a chemat încă de la înființarea ei. Credem că Biserica locală este unul din motivele pentru care Dumnezeu ne-a chemat în România. Suntem o familie cu o mentalitate a Împărăției, dar care pune mare preț pe biserica locală. De fapt, prin multe lupte care s-au dat, am rămas consecvenți, slujind bisericii Betania cu credincioșie în ultimii 11 ani. În toată această perioadă am învățat că cel mai important lucru în situațiile grele și confuze ale vieții este a fii sigur de chemarea pe care o ai.

„...călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos”.
(Corinteni 11:1)

Ca și femeie, soție de lider și mamă, astăzi pot privi înapoi la 13 ani de căsnicie și slujire „full-time” în care am escaladat

înălțimi uimitoare, pe care nu aș fi îndrăznit să le visez. De asemenea au fost și momente de prăbușire, în adâncimi de durere, trădare și pierderi despre a căror existență nu eram conștientă. Am avut vise realizate și vise spulberate. Am strigat de multe ori înspre Dumnezeu: „De ce eu?” Povestea mea este una care evidențiază puterea lui Dumnezeu în bucurii și întristări. Permiteți-mi să vă împărtășesc câteva din lucrurile pe care le-am învățat în călătoria mea ca soție de lider. Una dintre cele mai mari bucurii ale vieții mele a fost aceea de a fi parte a lucrării lui Dumnezeu alături de soțul meu și să știu că suntem în

aceeași echipă. Mi-am susținut soțul și-l susțin și astăzi prin rugăciune, încurajare, confruntare, respect și iubire necondiționată. Întotdeauna m-am simțit împlinită știind că-l pot sprijini prin exemplul vieții mele. Oamenii văd mai mult decât aud. Ei au mai mare nevoie de modele decât de profesori.

A fi un model de viață pentru cineva presupune o responsabilitate de o intensitate similară celei afirmate de apostolul Pavel în 1 Corinteni 11:1”... călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos”. Responsabilitatea aceasta implică obligația de a crește și păstra relația mea proaspătă cu Dumnezeu. Experimentez zilnic bucuria de a ști de ce trăiesc, de ce sunt aici, și ceea ce am de făcut.

Familia Fișcă Addy,
Simona, Hannah, Aida și Marc.

● ● ● În viață sunt etape care au rol unic și ireversibil. Pentru mine, scopul a rămas același chiar dacă decorul s-a schimbat. Uneori nu este ușor să schimbi nuanțele care apar în anotimpurile vieții.

cu ei. Copiii cresc repede și nu vreau să se uite înapoi cu regret. Cred că copiii noștri sunt mai bogați și mai înțelepți din cauza timpului petrecut cu ei și a expunerii lor la chemarea noastră în lucrare.

”Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui, și părăția suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui”.
(Filipeni cap. 3)

Hannah, Aida și Marc.

Dacă în urmă cu câțiva ani împlineam scopul chemării mele ducând Vestea Bună până la „marginile pământului” alături de soțul meu, ajungând pe 3 continente, în peste 10 țări cel puțin odată, astăzi implementarea scopului Său pentru mine se desfășoară în „ludă”, adică în casa mea. Atunci când s-au născut copiii mei am făcut un angajament Domnului că vor crește știind că mama nu va fi prea ocupată pentru a petrece timp

Dumnezeu a intenționat ca fiecare familie să fie puternică și sănătoasă. Muncesc la asta cu tot ce pot. Este câmpul meu de misiune pe care vreau să-l cuceresc alături de soțul meu pe măsură ce el ia în stăpânire și alte teritorii. Familiile de slujitori sunt foarte expuse atacurilor celui rău de-aceea rolul meu ca mamă și soție de lider al Domnului, este unul foarte important. S-a întâmplat nu odată a-l vedea pe omul pe care

îl iubesc și îl respect, acuzat și trădat pe nedrept. E dureros. Această trădare de multe ori vine din locurile cele mai neașteptate, prin aspectele cele mai neașteptate. E adevărat că fiecare lider a avut trădătorii lui. David a avut Absalomul lui, Pavel l-a avut pe Dima, Isus a fost trădat de Iuda, etc. Ceea ce vreau să scot în evidență cu aceste exemple este rolul important pe care-l avem noi ca și soții și mai ales soții de lideri. Lucrarea Domnului presupune asumarea versetului 10 din Filipeni cap. 3 - ”Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui, și părăția suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui”.

Suferința, împotrivirea, descurajarea și alte aspecte ale acestei categorii fac parte din implicațiile lucrării lui Dumnezeu. Tocmai de aceea rolul nostru ca soții de lideri este extrem de important și trebuie să atragă după sine rugăciunea, încurajarea și susținerea soților noștri care sunt așa de expuși atacurilor celui rău. Fiind soția unui om cu chemare în leadership m-a responsabilizat. Aceasta este o slujbă înaltă care produce și o mare bucurie, pe lângă marea responsabilitate și binecuvântare. Acesta este un dar rar de la Dumnezeu. Există mai multe încercări, dar bucuriile depășesc cu mult presiunile. Dacă ești soția unui lider, este extrem de important ca tu să știi cine ești în Cristos. Nu aș schimba cu nimic calitatea de a fi soție de lider. Astăzi cunosc mai bine decât oricând ce înseamnă a umbla prin credință și înțeleg această chemare mai mult decât am înțeles-o vreodată .

În slujba Lui,

*Simona Fișcă
Biserica Betania
Tg. Mureș*

Despre lucruri frumoase

”Cuvinte pline de farmec îmi clocotesc în inimă” ...așa spunea David.

Cu toate am vrea să putem afirma acest lucru, nu? Însă, pentru ca să avem cuvinte pline de farmec trebuie ca mai întâi inima noastră să clocotească. Atunci când ne rugăm ceva se schimbă. Poate prea mult vorbim despre Dumnezeu, însă nu cu El. Prea mult ne uităm la înfățișare când Dumnezeu ne cere să privim la inimă și să iubim. Prea des criticăm și judecăm, când alții ar trebui să îl vadă pe Dumnezeu în noi. Prea mult ne pasă de ce crede lumea despre noi, decât de cine suntem cu adevărat. Poate prea des ne dăm cu părerea des-

pre ceea ce fac alții când nici măcar nu am avut intenția de a ne ruga pentru ei. Poate prea des ne dorim să ne aliniem într-o societate care nu are nimic de-a face cu El. Vorbim cuvinte goale în timp ce sufletele noastre răgnesc în interior. Vorbim de slujire, dar ne dorim poziții de conducere. Sunt lucruri pe care le fac. Le facem. Dar pentru că Dumnezeu nu este ca noi, El nu doar a vorbit despre aceste lucruri, El le-a și împlinit! Poate că este momentul să trecem și noi de la cuvinte frumoase la sentimente pe care le arătam zilnic începând cu cei din casa noastră. Căci cuvintele nu sunt de ajuns înaintea Lui. Dar dragoste? Dragostea crează frumusețe. Cu

toate ne dorim să fim frumoase. Ne îngrijim, trusa de machiaj este nelipsită din poșetele noastre. Ceea ce am observat este că femeile cele mai frumoase sunt acelea care iubesc și sunt iubite, indiferent de vârstă. Ceea ce avem în inimă purtăm și pe față. Aș vrea ca atunci când ne deschidem gura să rostim cuvinte de încurajare, mângâiere și zidire, Dumnezeu ne cheamă să fim femei puternice aducătoare de vești bune!

*Andreea Oșel
Biserica Betania
Tg. Mureș*

Ești Tu o Credincioasă sau o Înfăptuitoare

de Joyce Meyer

Noi, am fost mântuiți prin har...prin credință. Ce dar minunat! Totuși trist..., pentru că mulți creștini trăiesc cum este descris în Galateni 3:3: "După ce ați început (noua viață spirituală) prin Duhul (Sfânt), vreți acum să sfârșiți (să fiți dependenți de) prin firea pământească?"

Aceasta este o întrebare foarte bună, la care să meditam. Cum ajungem noi în acel loc? Cred că, indiferent dacă realizăm sau nu, mulți dintre noi, intrăm într-o relație cu Dumnezeu, prin credință, dar apoi încercăm să menținem această relație prin propriile noastre metode. Am crezut în El pentru mântuirea noastră, dar încercăm să ne câștigăm mântuirea pe cont propriu.

Este totuși atât de trist, deoarece tot acest efort al nostru este neroditor. Noi, tot lucrăm și lucrăm pentru a ne schimba pe noi însene însă ajungem să fim frustrate din nou și din nou. Desigur, poate

că vom vedea mici schimbări, pe aici și acolo, dar numai atunci când cerem ajutorul lui Dumnezeu și depindem de Duhul Său Sfânt să ne conducă, vom începe să vedem schimbări reale, de durată, în viețile noastre.

Există o frumoasă ilustrare în cartea lui Zaharia despre modul în care lucrurile ar trebui să fie cu privire la noi. Acesta descrie un sfeșnic de aur cu un vas pe partea de sus, care este alimentat continuu cu ulei de la doi măslini, pe fiecare parte a acestuia. Acum, acel ulei reprezintă Duhul Sfânt

al lui Dumnezeu. Și această lampă este alimentată continuu cu ulei prin acel vas. Asta e ceea ce ne trebuie...o alimentare continuuă a puterii lui Dumnezeu. Vezi tu, noi nu ne putem "repara" singure; pur și simplu nu se va întâmpla prin puterea noastră, sau prin propriul nostru efort, ci numai...prin Duhul Meu [a Cărui simbol este uleiul], , zice Domnul Oștirilor" (Zaharia 4:6 NTR).

Aceasta este puterea harului. Și cu siguranță avem nevoie de acest tip de putere pentru a îndeplini toate problemele și obstacolele din viața noastră.

Ești Tu conectată la această putere?

Iată o altă ilustrare: gândește-te la o zi fierbinte...te simți incomodă, transpirată și chiar puțin iritată. E fierbinte! Dar, există un ventilator. Îl ridici și îl ții în apropierea feței tale...și, nu se întâmplă nimic. Este tot fierbinte! Examinezi ventilatorul. Are toate componentele necesare, dar nimic nu se mișcă. Acum, te simți chiar mai incomfortabil. Atunci observi – cablul nu este conectat. Asta este ceea ce are nevoie un ventilator – o sursă continuă de curent electric pentru a funcționa. Dar, mai întâi trebuie conectat.

Asta e ceea ce avem nevoie - pentru a fi conectate. Duhul Sfânt este sursa noastră continuă la puterea lui Dumnezeu, la harul Său pentru viețile noastre. Victoria noastră nu stă în metodele și principiile pe care noi le exercităm. Nu poți cumpăra har, prin rugăciune sau studiu biblic sau mărturisind scriptura. Aceste lucruri pot părea benefice pentru tine, dar victoria ta în viață vine doar atunci când ești conectat continuu la sursa divină - Duhul Sfânt.

Alegerea este a ta!

Gândiți-vă astfel: agricultorii au anumite formule pentru a planta, dar nu și pentru a recolta. Metodele și principiile noastre sunt ca semințele. Dar harul lui Dumnezeu produce recolta. Este alegerea noastră dacă vrem să depindem de umanism – prin propriile noastre eforturi, sau prin har, puterea lui Dumnezeu. Putem lucra în trup, care este puterea noastră, sau ne lăsăm conduse de Duhul Sfânt. Putem petrece literalmente viața noastră muncind prin propriile noastre puteri și observând doar modificări minime în viața noastră. Sau putem învăța să depindem de Duhul Sfânt în a ne ghida, în conformitate cu planul

lui Dumnezeu pentru viețile noastre, și începem să vedem o schimbare reală. Cu cât mai repede ne dăm seama că nu putem face nimic fără ajutorul Lui, cu atât mai repede ne vom da seama că ne putem relaxa și "conecta". Presiunea nu mai este pe noi, de acum înainte...Dumnezeu este Cel care va termina ceea ce noi am început atunci când El ne-a salvat (vezi Filipeni 1:6).

Așadar, ești tu o credincioasă sau o înfăptuitoare?

Înfăptuitorul lucrează și lucrează...mântuit prin har, dar trăind prin efort omenesc.

Credinciosul se bazează pe harul lui Dumnezeu și urmează călăuzirea Duhului Sfânt într-o viață biruitoare, victorioasă, productivă, din abundență.

Fiecare dintre noi avem posibilitatea de a alege acum. Ne putem ruga, studia și mărturisi scripturi pe tot parcursul zilei. Nu e nimic în neregulă cu asta. Vom realiza o schimbare în viața noastră. Sau ne putem ruga, studia și mărturisi Cuvântul lui Dumnezeu, că Duhul Său ne conduce și că noi credem în El nu numai pentru o schimbare de scurtă durată, dar pentru viață veșnică!

Ruxandra Petrina
Biserica Betania
Tg. Mureș

CONFESIUNI

“Între FEMEI”

“Nu vă mai gândiți la ce a fost mai înainte și nu vă mai uitați la cele vechi! Iată voi face ceva nou și-i gata să se întâmple: să nu-l cunoașteți voi oare? Voi face un drum prin pustie și râuri prin ape secetoase.” (Isaia 43:18-19) - sunt cuvintele lui Dumnezeu care au devenit relevante pentru mine.

Vreau să împărtășesc cu voi câteva trăiri din viața mea pe care Dumnezeu le-a transformat radical, ca să le folosească pentru gloria Lui. Povestea vieții mele este una tristă și lipsită de sens până când Dumnezeu a intervenit și a schimbat răul în bine, tristețea în bucurie, plânsul în zâmbet, întunericul în lumină și deznădejdea în speranță.

Am crescut în mai multe orfeline până la vârsta de 16 ani, când agresată sexual, am rămas însărcinată și am dat naștere unui băiețel pe nume Daniel. Nici o floare, nici o îmbrățișare, nici o vizită.... doar lacrimi la vederea celor care-și vizitau soțiile și se bucurau împreună de rodul dragostei lor.

Pentru că nu aveam cu ce să îmbrac copilul, domnul doctor și o doamnă asistentă au binevoit să-mi cumpere hăinuțe și mâncare pentru el. Așteptam să mă întorc “acasă” să

vadă și personalul orfelinatului ce minunăție de copil mi-a dat Dumnezeu, dar în locul brațelor deschise am găsit respingere și cuvinte care speram că nu le voi auzi: “Nu poți să rămâi aici cu un copil, nu ești un bun exemplu pentru fete.” Era mai bine pentru mine să nu mă fi născut, să nu fi văzut niciodată lumina zilei. Dar fără să știu, fără să-L cunosc, Dumnezeu veghea asupra mea; El era umbra mea, izbăvitorul și tatăl meu. Eu nu puteam să lupt cu un sistem corupt și nepăsător. O perioadă de timp am stat în spital cu Daniel și apoi am primit de la Primărie o cameră într-un imobil unde ne-am mutat împreună cu tatăl copilului. Am crezut că lucrurile vor merge bine, dar după bătăi repetate și zile de coșmar, ne-am despărțit.

Am întâlnit apoi un bărbat extraordinar (Florin) cu care am trăit câțiva ani fără să ne căsătorim. În acest timp am fost invitată la o întâlnire a Bisericii Casa Tâmplarului, loc unde

*Dana Helaria
împreună
cu soțul și fiul ei.*

am și rămas. Primul lucru pe care am simțit că trebuie să-l fac, a fost să legalizez relația cu Florin, ceea ce s-a și întâmplat. În anul 2006 am încheiat un legământ cu Dumnezeu în apă și am promis că-L voi sluji toată viața. L-am întâlnit, am cunoscut vindecare, eliberare, dragoste, acceptare cum nu am cunoscut până atunci. Dumnezeu m-a luat pe brațele Lui și mi-a promis că nu mă va lăsa și cu nici un chip nu mă va părăsi, pentru că El este Tatăl orfanilor.

Ce Dumnezeu măreț am! Ce Tată minunat!

Povestea mea vreau să fie o încurajare pentru cele care au trecut prin situații asemănătoare sau care trec și vreau să le asigur că Dumnezeu are planuri mărețe pentru fiecare copil al Său.

După ce m-am botezat, am început să mă rog pentru soțul și copilul meu. Florin era un captiv al fumatului, iar casa noastră nu era nici pe departe un loc unde pacea și înțelegerea domneau. Tatăl m-a ascultat și pe data de 4 august 2013, a încheiat și Florin

legământ cu Dumnezeu. A renunțat la fumat și schimbarea lui radicală uimește și azi pe mulți. Ne bucurăm în fiecare zi de prezența Tatălui în casa noastră, citim Biblia împreună, participăm la toate activitățile și întâlnirile bisericii. Grupul de femei pe care îl frecventez este pentru mine ca un balsam pentru suflet. Aștept cu nerăbdare serile de marți când ne întâlnim la rugăciune, la o poveste și la un ceai... Suntem înconjurați de oameni care ne iubesc, ne apreciază și ne fac să ne simțim parte din familie. Uitându-mă în urmă, inima mea este plină de recunoștință pentru Acela care a dat oameni pentru mine, pentru că m-a iubit încă înainte de a mă naște și a avut un plan de mântuire pentru casa mea.

Vreau să închei cu Isaia 49:15-16. “Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează, și să n-aibă milă de rodul pântecei ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu nici un chip: Iată că te-am săpat pe mâinile Mele și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor mei!”

În sfârșit am ajuns acasă și mă bucur de îmbrățișările Tatălui meu în fiecare zi!!

Din dragoste pentru Dumnezeu

Dacă am putea folosi un barometru spiritual care să măsoare tânjirea inimii noastre după Creatorul ei cred că am fi surprinse să constatăm cât de mult o înfometăm pe ea, inima. O cunoștință de-a mea posta recent pe unul din site-urile de socializare ceva de genul (parafrarez): "Cu toții ne-am propus schimbări, îmbunătățiri pentru 2014; ne-am uitat retrospectiv și am văzut că dorințele pentru 2013 au rămas undeva uitate, într-o agendă veche, prăfuită, și oarecum dezamăgite hotărâm cu forțe înnoite ca rezoluțiile noului an vor avea altă soartă. Câte dintre noi însă vor nota ceva specific, concret pe lista lor "de făcut/schimbat în 2014?" Și cel mai important: câte vom avea disciplina de a le pune în practică?"

*"La fel cum
închinarea începe într-o
așteptare sfântă, se termină
în ascultare sfântă. Ascultarea
sfântă salvează închinarea de
la a deveni un opiu, o evadare
din nevoile stresante ale vieții
moderne."*

– Richard Foster–

Pentru o învigorare a consecvenței și auto-motivației cred că cel mai mult ne-ar ajuta o investigație a inimii noastre, și nu mă refer aici la un EkG. Dacă admitem că suntem în primul rând ființe spirituale, închinătoare, ce spune barometrul nostru spiritual? De ce vreau să mă apuc de sport în 2014? De ce îmi propun să fiu mai prietenoasă cu vecinii? De ce doresc să citesc Biblia mai mult?

Vă propun în următorul articol ideea că tot ceea ce facem spre gloria lui Dumnezeu este închinare și dacă reflectorul va rămâne pe Persoana lui Hristos, va fi mai ușor să cernem acele dorințe egoiste și să fim ascultătoare de Cel ce ne cunoaște cel mai bine.

Ce înseamnă deci o închinare "în duh și în adevăr"? Ne referim la un eveniment, o activitate oare?

Știați că prima oară când cuvântul închinare este menționat în Scriptură (Shacach) este în contextul ascultării lui Avraam de Dumnezeu? Înainte să mergem mai departe și să detaliem vreau să menționez aici de un principiu de hermeneutică bine-cunoscut de cei ce studiază Biblia: se numește "principiul menționării inițiale" sau "principiul primei menționări". Acest principiu spune că prima mențiune a unui cuvânt, a unei doctrine în Scriptură îi determină înțelesul pe tot parcursul Scripturii.

Nu aș vrea să intrăm în detaliul povestirii din Geneza 22: 1-14; cunoașteți ce s-a întâmplat: Dumnezeu îi cere lui Avraam să își sacrifice fiul, singurul său fiu, fiul promisiunii lui Dumnezeu. Aparent, ceea ce se întâmplă, este că Dumnezeu se contrazice pe sine Însuși (pentru că El promisese o seminție numeroasă prin acest fiu). Interesantă este reacția de ascultare imediată a lui Avraam chiar în ciuda aparențelor. Cuvântul închinare apare în versetul 5: "Și Avraam a zis slugilor sale: „Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi." Cuvântul original SHACACH – se traduce prin aplecare, reverență, proșternere, smerenie. Dacă ne întoarcem la principiul menționat mai sus, al menționării inițiale, constatăm că definiția de mai sus trebuie să reprezinte firul roșu pentru noi, în interpretarea închinării biblice, și în viața noastră atunci când ne gândim la închinare.

Cred că înțelegerea cea mai comună a închinării este ceea ce se întâmplă în Biserică în primele 30-45 minute din program, când împreună înălțăm cântări de laudă lui Dumnezeu. Dar cred că o definiție mai potrivită ar fi cea care rezultă din acest text și din traducerea cuvântului folosit aici. Prin urmare închinarea biblică autentică este tot ceea ce SUNT, ca răspuns la tot ceea ce Dumnezeu ESTE, așa cum ne este revelat în Scriptură. Cu alte cuvinte închinarea este o reverență față de/înaintea Lui Dumnezeu în inima noastră și în faptele noastre. Când ne gândim la închinare în acești termeni atunci ea, închinarea noastră nu va mai fi constrânsă de sau limitată la un loc, o anume activitate, formă, sau un anumit moment al zilei. Cântarea noastră poate fi închinare: a cânta în timp ce în inima noastră îl laudăm pentru ceea ce este și face El este închinare. La fel și ascultarea unui mesaj: dacă ascultăm cu o dorință de a fi învățați, transformați, cu intenția de a-L onora pe Creator, ne închinăm. Rugăciunea poate fi închinare: atunci când ne istorisim păcatele, când ne pocăim, când ne încredem în Dumnezeu cu sau pentru ceva, cu o inimă încredințată că Domnul va face ceva, ne închinăm. Închinarea poate fi și slujind rromilor sau orfanilor, sau oricărei alte categorii care are nevoie de slujire pentru că ni s-a dat o poruncă nouă, să îl iubim pe aproapele nostru. Închinarea poate să includă toate aceste lucruri (și altele, exemplele pot fi multe) sau nici unul dintre ele; pentru că o închinare autentică implică o inimă smerită care îl cinstește și îl alege pe Dumnezeu în toate. Și dacă facem lucrurile de mai sus cu orice altă atitudine atunci nu ne închinăm.

O persoană care este recunoscută ca și închinător autentic este Fratele Laurențiu. Acesta era bucătar într-o mănăstire din Paris, în secolul al XVII-lea și a devenit celebru pentru ceea ce el a numit "practicarea prezenței lui Dumnezeu" El spunea: "Nu contează pentru mine ce fac; întorc omleta în tigaie din dragoste pentru Domnul.

**Coloseni 3:17
Și orice faceți, cu
cuvântul sau cu fapta,
să faceți totul în Numele
Domnului Isus și
mulțumiți, prin El, lui
Dumnezeu Tatăl.**

● ● ● Când am terminat dacă nu mai am altceva de făcut mă proștern la pământ și mă închin Domnului care mi-a dat harul să o fac (omleta), după care mă simt mai fericit decât un rege. Dacă nu mai am altceva de făcut mi-e suficient să ridic un pai din dragoste pentru Dumnezeu.”

“Profunzimile spiritualității nu depind de lucrurile schimbătoare, ci mai degrabă de schimbarea motivației tale: să faci pentru Dumnezeu ceea ce faci în mod obișnuit pentru tine”, mai zicea el.

Unul dintre admiratorii lui a remarcat: “Fratele Lawrence

stare actuală de jos. Calitatea țeapănă și lemnoasă a vieții noastre religioase este rezultatul pierderii acestei dorințe sfinte. Complacerea este un inamic mortal al creșterii spirituale. O dorință acută trebuie să fie prezentă sau nu vom avea nici o manifestare a lui Hristos în mijlocul nostru. El așteaptă să fie dorit. Păcat că pentru mulți dintre noi El așteaptă, așa de mult, mult prea mult și în zadar.”

Dragele mele, închinarea noastră poate deveni la fel de mult o rutină cum este de exemplu deplasarea noastră la și de la biserică, prânzul pe care îl servim în familie duminică, somnul de după-amiază de duminică, sau orice altceva care intră în programul nostru obișnuit de duminică. Închinarea poate deveni religie, o acțiune, o afirmare formală a unui set de valori moștenite sau asumate...și poate deveni un exercițiu, o rutină care se încadrează perfect în programul nostru săptămânal. Dar acest fel de închinare nu ne transformă. De aceea îmi place citatul de mai sus: fără o tângire sinceră după Dumnezeu (după persoana Sa), fără intenționalitate și căutare, închinarea noastră poate deveni “o evadare din nevoile stresante ale vieții moderne” după cum zice și Foster. Și implicit relația noastră, viața noastră va căpăta o calitate țeapănă, lemnoasă.

Dragele mele haideți să ne propunem rezoluții pentru 2014 din dragoste pentru Domnul, să ne dorim să fim mămici, soții mai bune din dragoste pentru Domnul, să dorim să fim surori care să-L imite pe El din dragoste pentru Domnul, să întindem o mână înspre cei în nevoie din dragoste pentru Domnul.

La mulți ani dragi femei, dragi mămici,

*Carmen Busch
Biserica Betania
Tineri pt. misiune Y.W.A.M
Tg. Mureș*

L-a găsit pe Dumnezeu peste tot, și când repara pantofii și când se ruga...Pe Dumnezeu îl avea în vedere, și nu conta atât de mult cu ce se îndeletnicea. El a știut că, cu cât închinarea lui creștea, se împotriva înclinațiilor lui naturale, iar dragostea pe care i-o oferea lui Dumnezeu creștea și ea.”

Deci mă alătur și eu celor care spun că închinarea este o atitudine a inimii și vă încurajez și pe voi să o faceți. Imaginați-vă cum ar fi acest nou an pentru noi ca și indivizi, pentru familiile noastre, pentru biserica noastră dacă toți am avea această înțelegere vis-a-vis de ce este închinarea.

Îmi place enorm de mult ceea ce spune Tozer:

“Vreau în mod conștient să încurajez această tângire măreață după Dumnezeu. Lipsa ei ne-a adus în această

DOR DE CER

Privind sus pe cerul albastru,
Lăsând tot ce e aici jos,
Aș vrea să zbor către aștrii
Mi-e dor de Tine, Hristos.

Mi-e dor de-a Tale splendori,
De harul ce vine din Tine,
De ziua când vei veni pe nori,
Să scap de orice suspine.

De dorul Tău, îmi arde inima-n piept
Și-aș vrea să treacă odată,
De dorul Tău tresar și aștept
La cer să fiu înălțată.

Ah, Mire drag ce mult eu doresc
Ca-n ziua cea minunată
Căzându-Ți la piept cu drag să-Ți
șoptesc:
“Azi vin la Tine, iubitele Tată!”

Haiduc Lidia
Biserica Penticostală “Limanuri
Bune” Făcău

Mama

...prin ochii mei!

Te-aș așeza cu brațele mele
Între muguri de floare
Tumult de iubire ,
Întâia rază de soare.

Întâiul cuvânt din pruncie,
Brațe iubitoare, epistola vie
Exemplu de viață și dăruire
Îndrumător înspre mântuire,

Suspine și lacrimi în noapte,
Ruga spre ceruri în șoapte
În deznădejde; încurajare.
În căderi; sprijin și ridicare.

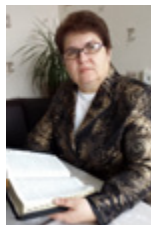
În temeri; verticalitate
În șovăieli fermitate
În respingeri; iubire.
Bună, dreaptă, iubitoare din fire!

Așa este mama, femeia,
Bunica și sora și fiica
Simbol de iubire măreață
De procreare, de viață!

Stăpânul, Dumnezeu, Creatorul
Alese din vreme simbolul,
Și scrie femeia în sulul cărții Lui
Ca ființa ce-l zdrobește capul șarpelui.

Azi, mamei , femeii îi aducem o floare
Și o purtăm în rugă printre raze de soare.
Către stăpânul cel sfânt și cel mare
Rugându-L să-i dea mântuire,
har și binecuvântare.

Nuți Vițuș
Biserica Betania
Tg. Mureș

Suflet de Femeie online

www.sufletdefemeie.ro

Mulțumim tuturor mamelor care au ales viața!

O călătorie în pântec

Prima zi

Unii oameni cred că viața mea începe la naștere sau doar cu câteva luni înainte. Însă prima mea zi de viață a fost ziua concepției, când eram mai mică decât o granulă de sare și totuși aveam tot codul meu genetic. Personalitatea mea, culoarea părului și a ochiilor, genul meu și toate trăsăturile mele unice erau deja impregnate și își găseau loc în mine.

Săptămâna 2

Am făcut o călătorie lungă să ajung în uter unde m-am instalat confortabil pentru că vreau să cresc mare.

Săptămâna 3

Inimioara mea a început să bată. Chiar o poți auzi! Creierul, coloana vertebrală și sistemul meu nervos au început să se și formeze.

Săptămâna 6

Știu că nu arăt cine știu, dar la urma urmei am numai 6 săptămâni și jumătate. Gurița... buzele... limba și toate organele mele interne încep să se dezvolte. Inima mea mică bate într-un ritm perfect. Aș spune că este un început destul de bun pentru o micuță ca mine. Mă întreb, oare mama știe că sunt aici?

Săptămâna 8

Deja am început să mă mișc, am toate organele și sunt cât mărimea degetului tău mare.

Săptămâna 12

Acum am deja 12 săptămâni... am nevoie de oxigen și de mâncare ca orice om și deși sunt scufundată complet în lichid, primesc toate de la mămică mea. Dar exersiez și eu respirația, inspir și expir lichidul care mă-nconjoară.

Săptămâna 18

Ce bine mă simt! Trăiesc de numai 18 săptămâni și deja este mare înghesuială aici. Dar sunt așa de emoționată! Cred că am să încep să exersiez plânsul, pentru a face o impresie bună când am să îmi fac apariția pe lume. (La 18 săptămâni, copilul are dezvoltate corzile vocale și face mișcările specifice plânsului. Cu toate acestea, nu se aude nici un sunet datorită absenței aerului.)

Săptămâna 25

Mămico, te aud când vorbești, cum respiri și cum îți bate inima. Când îmi vorbești mă simt așa de iubită.

Săptămâna 28

Ce bine seamănă cu un bebeluș dezvoltat, dar încă sunt mică față de cum voi fi când mă voi naște. Ochii mei mari și albaștrii s-au format deja și abia aștept să îi pot deschide. Toate sistemele corpului meu s-au dezvoltat într-un mod miraculos.

Săptămâna 38-40

Cât de bine va fi în brațele mamei. Mă va iubi așa de mult. Am să fac tot posibilul ca mama și tata să fie mândri de mine. Sunt atât de emoționată! Nu va mai dura mult și mă voi întâlni cu ei.

Bibliografie:
Fundatia New Life(2000). Realitățile vieții

Adela Butnar
Biserica Betania
Tg. Mureș

Cine sunt?

” Alergăm după fericire până departe, fie pe mare, fie pe uscat; dar fericirea e aici, aproape. ”

Quintul Horatius Flaccus

Cine sunt? am auzit prea mult această întrebare...dar de cele mai multe ori nu am reușit să aflu un răspuns pe deplin...uneori mi-e greu să vorbesc despre mine și aș prefera să-i ascult pe alții vorbind despre ei, despre problemele cu care se confruntă.

Mereu mi-am pus întrebarea „Cine sunt eu?” sau mai bine spus „Care e scopul meu în viață?”, nu am găsit răspunsul pe deplin dar știu că Dumnezeu m-a creat cu un scop.

Gândește-te tu nu ai apărut la întâmplare, Măna Lui Te-a creat și Te-a făcut să fi cine ești. El nu te compară cu nimeni, pentru că ești o ființă unică.

Sunt un om care a avut succese și căderi, care a mințit, a urât, a iubit, care a trădat, judecat fără a cunoaște, dar care a conștientizat și regretat într-un final greșelile sale, și care încearcă să evolueze spre mai bine.

Pot spune că iubesc oamenii, că de multe ori am uitat cine sunt și cine vreau să devin, sunt o persoană care a pierdut mult, uneori totul, dar care a continuat să creadă în Dumnezeu.

Sunt o persoană care fuge de singurătate, care râde și plânge în hohote, sunt o persoană care uneori sunt „plină de răni” dar care atunci când cineva drag suferă uit de durere.

Mereu am fost fascinată de fericire și iubire auzind peste tot că nu există...însă am început să caut, să înțeleg, să găsesc câte o definiție a fericirii, a iubirii...dar nu am găsit nici o definiție..în schimb am găsit sute de definiții pentru CE NU E FERICIREA sau CE NU E IUBIREA.

Consider că adevărata fericire și iubire o găsim doar la Dumnezeu. Surprinzător sau nu, fericirea nu vine din lucrurile pământești. Adevărata fericire și de fapt deplina fericire vine de la Dumnezeu.

„Alergăm după fericire până departe, fie pe mare, fie pe uscat; dar fericirea e aici, aproape.” (Quintul Horatius Flaccus)

Prin întrebarea „Cine sunt eu?” mă duce gândul la identificarea personală: „eu sunt cineva?”. Eu nu sunt orice persoană, eu...eu sunt fiică de rege. Dumnezeu e tatăl meu, iar asta mă face să mă simt o persoană importantă.

Ela Lunca

Femeia...

Mai este doar puțin, și primăvara cu frumusețea ei, revine și aduce multă încântare pentru acei ce iubesc acest anotimp: o strigare la o nouă viață. O viață plină de culoare, caldură, ciripit de păsarele... și toate pentru un scop. Ce minunat! să poți întrezări chiar și numai o mică participă din proiectul DIVIN, aceasta te va umplea de mulțumire, recunoștință și bucurie.

Poate exista bucurie? Da poate, atunci când cunoști pe Cel care te-a creat și pentru scopul care te-a creat. Dumnezeu este un Dumnezeu Atotputernic creator, un Dumnezeu al ordinii al armoniei și al planificării, l-a făcut pe om după chipul Său, și atunci pentru prima dată Dumnezeu a văzut că ceva nu era bine. Nu era bine ca omul să fie singur, el avea nevoie de un ajutor special, pregătit să îndeplinească acest scop. Dumnezeu i-a dat o femeie „potrivită” creată chiar din trupul și oasele lui.

Ceea ce suntem este un dar, și asemenea altor daruri, este ales de Cel ce dăruiește. La naștere nu ni se prezintă un șir de posibilități din care să putem alege cum am dori să fim sau ce fel de temperament să avem, putem să acceptăm.... voia lui Dumnezeu în viețile noastre și să fim mulțumitoare și pline de bucurie sau, nu... și să trăim o viață de cârtire și nemulțumire.

Femeia care își acceptă limitările

*Să nu ne fie greu să le
spunem cât mai des
„Te iubesc!”*

feminități ei, descoperă că tocmai în acele limitări se găsesc darurile și chemarea ei specială.

Ca femeie, poți fi o fiică a Regelui Dumnezeu îți face această chemare de a fi fiică în împărăția Tatălui. Ce lucru mareț că Dumnezeu a dat la moarte pe unicul său Fiu, ca tu și eu să ne putem trăi viața ca „fiice ale Regelui”. Nu este acesta o mare bucurie? Încredințează-ți viața în mâna Sa și vei descoperii că ai mare preț în ochii Lui. Si asemenea unui Tată spunei cât mai des „**Te iubesc!**”.

Ca femeie, poți fi o soție minunată

În această calitate de soție poți împlini cel mai bine scopul pentru care a fost creată femeia. Poți fi un ajutor potrivit pentru soțul tău, atunci când îl spijini, apreciezi și îi așezi respect. Și, astfel, el va putea spune precum în (Proverbe 18:22 „Cine găsește o nevastă bună, găsește fericirea: este un har pe care-l capătă de la Domnul.”)

Unul dintre lucrurile ce fac o căsnicie să funcționeze este acceptarea ordinii divine, și supunerea față de soțul tău. În Proverbe 31:10-31 putem vedea portretul ideal al unei femei din perspectiva lui Dumnezeu. Tu ce ți dorești pentru căsnicia ta? Acceptă voia lui Dumnezeu, fi plină de bucurie și recunoștință iar rezultatele vor fi pe măsură. Deasemenea ca și Tatălui ceresc, nu uita să-i spui soțului tău cât mai des un „**Te iubesc!**”.

Ca femeie, poți fi o mamă iubitoare

„Îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie: căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus... Maria a zis: „Iată, roaba Domnului: facă-mi-se după cuvintele tale!” Maria a acceptat această chemare de a fi mamă și a fost numită de toate neamurile „fericită”.

A fi mamă cere dăruire, sacrificii, osteneală, dar bucuria este mare când Dumnezeu te binecuvântează cu copii în care

poți investi dragostea, răbdarea, credința și rugăciunea prin care le poți modela un caracter pentru slava Celui ce are puterea să pună în ei valori.

Unul din lucrurile care au valoare aici pe pământ, și de care ne putem bucura și în veșnicie sunt copiii noștri. Oferindu-le un cămin în care să domnească pacea, să găsească sprijin și siguranță, dragoste de care au nevoie chiar și atunci când suntem nevoiți să îi disciplinăm. Trebuie să nu ne fie greu, să le spunem cât mai des „Te iubesc!”.

Mi se bucură inima în Domnul, ca fiică a Regelui, soție, mamă și bunică!

Violeta Molonfălean

Despre mamă

CITATE DESPRE MAMĂ:

• “Dumnezeu nu a putut fi pretutindeni, așa că a creat mamele!” proverb evreiesc

• **“Mama este începutul tuturor începuturilor.” Grigore Vieru**

• “Mama este numele lui Dumnezeu pe buzele și în inimile copiilor.” William Makepeace Thackeray

• **“Mama este banca la care ne depunem toate rănila și toate grijile.” Thomas De Witt Talmage**

• “O mamă nu este o persoană pe care să te sprijini, ci o persoană care face sprijinul nenecesar.” Dorothy Canfield Fisher

• **“Fără mamă nu se poate iubi. Fără mamă nu se poate muri.” Hermann Hesse**

• “O mamă bună prețuiește cât o mie „de profesori”. Johann Friedrich Herbart

• **“Adevărata mamă nu este cea care-i dă viață copilului, ci bună creștere.” Sfântul Ioan Gură de Aur**

• “Cum ați putea voi bănuia câte lumi mișună într-o rază de soare, câte lupte se dau într-o gaură de furnici, câte dureri ascunde o inimă de mamă trudită și câte daruri se pot naște într-un suflet de copil!” Panait Istrati

• **“Sufletele de mama n-au nicio cumpătare la recunoștință, cum n-au nici la iubire.” Hortensia Papadat-**

Bengescu

• “Nu cărțile cresc oameni, ci mamele.” August Strindberg

• **“Când ești mamă, nu ești niciodată cu adevărat singură în gândurile tale. O mamă trebuie întotdeauna să se gândească de 2 ori: o dată pentru ea și o dată pentru copilul ei.” Sophia Loren**

• “Inima mamei este sala de clasă a copilului.” Henry Ward Beecher

• **“Tot ce sunt sau ce sper să devin îi datorez îngerului care a fost mama.” Abraham Lincoln**

• “Atunci când există o mama în casă lucrurile merg bine.” Amos Bronson Alcott

• **“Mama a fost prima mea întâlnire cu un înger.” Neale Donald Walsch**

• “Mama, ideal de femeie, fermecător și venerat.” Lev Tolstoi

• **“Poate că pe nimeni nu chinuim atât de mult ca pe propria noastră mamă; poate că fiindcă nici o dragoste nu sacrificăm mai puțin: atât de siguri suntem că ne-a fost dată pentru totdeauna și că întotdeauna ne va ierta.” Jacinto Benavente**

• “Există o ființă minunată față de care vom rămâne întotdeauna datori: mama.” Nikolai Alexeevich Ostrovsky

• **“Soția este necesară pentru un sfat bun, soacra pentru o primire bună, dar nimeni nu este ca o dulce mamă.” Lev Tolstoi**

• “Inima mamei este un adânc abis la capătul căruia găsești de fiecare dată iertare.” Honore de Balzac

• **“Ruga mamei apără de orice primejdie pe apă și pe uscat.” N. Gogol**

• “Mamele au o vârstă unică, nu există mame tinere, mame bătrâne, mame frumoase sau urâte. Există doar mame.” Alba de Céspedes

• **“Multe minuni sunt în univers, dar capodopera creațiunii e tot inima unei mame.” E Bersot**

• “Inima de mamă e singurul loc din lume unde vă puteți refugia, chiar când părul vă e cărunț. Ferice de aceia cărora le mai trăiește mama.” Ad. Stifter

• **“Pentru mame nu există spațiu: o adevărată mamă presimte și-și vede copilul de la un pol al pământului la altul.” Honore de Balzac**

• “Dragostea de mamă e cel mai puternic

și cel mai statornic sentiment al femeii.” Bautain

• **“Profesorii buni fac școlari buni; numai mamele bune fac oameni buni.” Aime Martin**

• “Numai o mamă știe ce înseamnă a iubi și a fi fericit.” Chamisso

• **“Viitorul unui copil este totdeauna fapta mamei sale.” Napoleon I**

• “Ce puternică e iubirea de mamă! Chiar dacă vede răutate din partea copiilor ei, ea îndură cu resemnare, dar nu-i poate dușmăni și urî.” Sofocle

• **“Mama pentru-al ei copil are scumpe dezmierdări, are inima cu ochi, are ochi cu sărutări.” Sofocle**

• “O mamă e acea persoană care poate lua locul oricui, dar nu poate fi înlocuită cu nimeni.” Cardinal Mermillod

• **“Mama este comoara dumnezeiască, o comoară pe care nici un om n-ar îndrăznii s-o târguiască.” Helen Hunt Jackson**

• “Mama este mult prea inteligentă pentru a înțelege ceva ce nu-i convine.” Anne Morrow Lindbergh

• **“Mâna care mișcă leagănul este mâna care conduce lumea.” William Ross Wallace**

• “Maternitatea are un efect foarte spiritual, totul este redus la esențial.” Meryl Streep

• **“Munca oamenilor se măsoară cu ziua, dar munca unei mame nu se sfârșește niciodată.” Anonim**

• “Nimic nu se compară cu-mbrățișarea unei mame.” Adabella Radici

• **“O mamă își poate ține doar o vreme copilul de mână, dar de inimă nu-i dă drumul până la sfârșitul vieții.” Anonim**

• “O mamă bună face cât toți dascălii.” George Herbert

Fericirea în căsătorie

de John Mark Comer

**Prietenie.
Suport.
Intimitate.
Familie.
Recreație.**

De aceea te căsătorești. De aceea Dumnezeu a creat căsătoria. Problema e că nu acestea sunt motivele pentru care majoritatea oamenilor se căsătoresc. Cel puțin eu nu de aceea m-am căsătorit; m-am căsătorit pentru a fi fericit.

Nu mă înțelegeți greșit. M-am regăsit și în celelalte motive. Ea îmi era cea mai apropiată prietenă. Eram entuziasmați de chemarea de a ne uni viețile împreună. Intimitate ... oh, da! Și amândoi ne doream o familie. Dar nici unul dintre acestea nu era principalul motiv.

Ca și milioane și milioane de alți americani, m-am căsătorit pentru fericire. Sună inofensiv la prima privire. Chiar sună romantic. Dar problema e că fericirea este rezultatul unei căsnicii sănătoase. Nu este motivul pentru care te căsătorești. Fericirea este un lucru minunat pentru care trebuie să muncești.

Dumnezeu nu s-a uitat la Adam și a zis: "Pare trist. Are nevoie să-l încurajez. Are

De ce fericirea este rezultatul și nu motivul pentru o căsătorie reușită?

nevoie de o persoană pentru a potoli setea sufletului său. Îi voi face un ajutor potrivit pentru a satisface dorințele lui cele mai adânci. Eva, ajutorul potrivit." Bineînțeles că nu. Numai Dumnezeu te poate împlini. Partenerul tău nu îl înlocuiește pe Dumnezeu. Scopul căsătoriei nu este de a-ți găsi jumătatea lipsă, ci este de a vă ajuta unul pe celălalt pentru a deveni ceea ce El a intenționat să deveniți. În căsătorie, cei doi conlucrează în acest sens până la final. Ei văd ce e mai bun în celălalt - persoana pe care Dumnezeu a creat-o să fie - și se luptă pentru a atinge această țintă.

Nu te căsători atunci când crezi că el sau ea este alesul respectiv aleasa. Crede-mă, ei nu sunt. Nu există așa ceva. Căsătorește-te atunci când Dumnezeu te luminează și vezi ceea ce EL intenționează ca aceea persoană să devină. Când ești pregătit să fii parte din povestea de transformare, atunci poți începe călătoria spre viitor. Ești conștient că va fi un

drum lung și cu hopuri, dar nu vrei să ratezi nici o părticică. Pentru că ești încredințat de chemarea Lui Dumnezeu pentru aceea persoană și vrei să fii acolo.

Soția mea mă face o persoană mai bună. Ea scoate ce e mai bun din mine. Ea mă cheamă să fiu cine sunt eu cu adevărat, cine mă pregătește Dumnezeu să fiu.

De asemenea ea scoate și ce e mai rău din mine, ceea ce apostolul Pavel numește "firea". Partea urâtă și neplăcută, care nu vrea să se schimbe, egoismul și mândria mea.

De aceea căsătoria presupune umilință. Am crezut că sunt un băiat de treabă și m-am căsătorit. Este ușor să fii băiat de treabă când locuiești într-un balon. Dar când pășești în căsătorie, adevăratele tale culori ies la suprafață. Este ca și cum ai strânge un burete. Tot ce este în interior, iese la iveală, fie bune, fie rele.

Sunt reținut atunci când particip la o nuntă și mirele spune: „Promit să te fac fericit.” Îmi vine să mă ridic și să strig: "Nu poți să-ți ții promisiunea. Este imposibil. Nu ești Dumnezeu!"

Mai este de mirare că motivul numărul unu pentru divorț este „Merit să fiu fericit(ă)”? Dacă îți pui nădejdea în partenerul tău pentru a te face fericit(ă), e doar o chestiune de timp până o să fii dezamăgit(ă).

Întreaga noastră percepție despre fericire este distorsionată.

"Merit să fiu fericit(ă)." Chiar? Nu sunt sigur că acest lucru este corect. Întreagă noastră viață este un dar de la Dumnezeu, Creatorul nostru. Credem că este dreptul nostru la viață, libertate și urmărirea fericirii, dar contrar a tot ceea ce se propagă, fericirea nu este un drept. Este un dar. Dumnezeu nu îți este dator cu nimic, la fel nici soțul/soția ta. Totul este un dar.

Trebuie să înțelegi aceasta înainte de a te căsători. Din păcate eu nu am înțeles și aceasta mi-a cauzat atâta durere. Să nu mai menționez cât a

rănit-o pe soția mea.

Dacă te vei căsători căutând fericirea, în cele din urmă vei fi dezamăgit(ă). Nu mă înțelegeți greșit. Căsătoria este minunată! Dar nu este cerul pe pământ. Presupune unirea a doi oameni păcătoși care urmează chemarea pe care Dumnezeu o face vieților lor.

Lasă căsătoria să fie căsătorie și Dumnezeu să fie Dumnezeu. Lasă căsătoria să fie pentru prietenie, suport, intimitate, familie și recreație. Și lasă-L pe Dumnezeu să fie fericirea sufletului tău, sursa ta de viață.

Aceasta nu înseamnă că nu vei fi fericit(ă) în mariajul tău. Eu sunt. Majoritatea dintre cele mai plăcute amintiri din viața mea se leagă de soția mea. Luna noastră de miere în Europa, mutarea în Portland, plantarea unei biserici, nașterea primului nostru copil, vacanța noastră - toate le-am făcut împreună. Și a fost minunat. Dacă ar fi să o scot pe soția mea din povestea vieții mele, ar fi monoton, anemic și plictisitor.

Aceasta este ceea ce am învățat în ultimii ani. Dumnezeu este sursa vieții mele, nu soția mea. Ea este un dar minunat, pe care nu îl merit, dar ea nu este Domnul Isus. Mi-a luat un timp îndelungat să înțeleg aceasta. Și să fiu sincer încă mă lupt să trăiesc conform acestui adevăr. Sper că tu îl vei conștientiza mai repede decât am făcut-o eu. Pentru că frumusețea acestui mod de viață este că atunci când fericirea îți apare la ușa ta, ea este cireașa de pe tort.

Sursă:

<http://www.relevantmagazine.com/life/relationships/promise-you-cant-keep-marriage>

Traducere și adaptare:

Adela Butnar
Biserica Betania
Tg. Mureș

Femeia evlavioasă

1

Dedicare în a face întotdeauna bine soțului ei

Capitolul 31 din Proverbe este unul dintre capitolele mele preferate din Biblie. Mă învață multe lucruri prin bogăția cuprinsă în versetele sale. Aș dori ca de această dată să ne uităm la niște calități importante pe care femeia evlavioasă din Proverbe 31 le are și să ne dorim fiecare dintre noi să fim tot mai evlavioase și credincioase, plăcute Domnului și cu adevărat o binecuvântare pentru familiile noastre și pentru cei din jurul nostru. Și ce altceva mai bun ne-am putea dori mai ales că se apropie ziua noastră, Ziua Femeii?

2

Purtare de grijă

Este foarte evident că femeia evlavioasă poartă de grijă familiei sale. Este preocupată de bunul mers al familiei și se îngrijește de nevoile acesteia. Nu așteaptă ca alte persoane să facă lucrul ei și nu este leneșă, nici nu se plânge că muncește prea mult. Dimpotrivă, zi de zi, de dimineață și până noaptea ea lucrează cu mâini harnice și se asigură că familia ei nu duce lipsă de nimic. Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei (versetul 27). Prin slujirea ei, femeia evlavioasă trăiește o viață de închinare lui Dumnezeu și este un canal de binecuvântări pentru familia ei.

3

Înțelepciune

Femeia evlavioasă este o femeie foarte înțeleaptă. A învățat că frica de Domnul este începutul înțelepciunii. Ea planifică din timp și își folosește timpul cu înțelepciune pentru a completa toate îndatoririle zilnice și nu investește timpul ei în lucruri nefolositoare. Atunci când vorbește, cuvintele ei sunt pline de înțelepciune și învățături plăcute (versetul 26). Știe când să vorbească și când să nu spună nimic. Dă dovadă de înțelepciune și când vine vorba de finanțe și aprovizionare cu cele necesare familiei și casei sale. Ea se asigură că achiziționează lucruri de calitate pentru nevoile familiei ei. Prioritățile ei sunt devotate familiei sale. Viața ei disciplinată este o dovadă de aplicare a înțelepciunii sale în toate domeniile din viață.

4

Generozitate

Slujirea ei nu se oprește doar la familie, ci merge și mai departe înspre cel lipsit și nenorocit (versetul 20). Prin excelența din slujirea ei femeia evlavioasă se poate îngriji și de persoanele cu nevoi speciale din jurul ei. Inima ei bate și pentru cei mai puțin ajutați și îi binecuvântează și slujește și pe ei. Se apropie de cei marginalizați și în nevoie și își întinde mâna și brațul spre ei, arătându-le dragostea, bunătatea și mila lui Hristos. Nu îi disprețuiește și nici nu îi ignoră, ci dimpotrivă vede valoarea din ei și le arată că sunt prețioși. Femeia evlavioasă crează o atmosferă de dragoste și căldură pentru familia ei și cei din jur. Prin bunătate și generozitate ea le slujește celor din jurul ei.

5

Sacrificiu

Întreaga ei slujire vorbește despre un sacrificiu mare din partea ei. Pentru a se asigura că tot ce se petrece în casa ei merge bine, femeia evlavioasă își sacrifică timpul și energia sa pentru a asigura acest lucru. Pune pe primul loc nevoile familiei sale în loc de a se îngriji prima dată de nevoile ei personale. Sacrificiul ei zilnic este împodobit cu credincioșie și dedicare.

6

Frumusețe

O femeia evlavioasă este o femeie de mare valoare și frumusețe. Frumusețea ei interioară vine doar de la Cristos și trece dincolo de aparențele ei exterioare, de asemenea foarte plăcute. Ea își folosește creativitatea pentru a crea frumusețe în viața ei și a celor iubiți de ea. Valoarea și frumusețea ei sunt mai de preț decât toate mărgăritarele.

7

Conștientă de rolul său

Femeia evlavioasă își înțelege bine rolul de soție și de mamă și responsabilitățile care vin cu acestea. Își respectă și onorează soțul prin tot ce face, în toate zilele vieții sale și este ajutorul lui potrivit. Își disciplinează copiii cu înțelepciune și îi instruieste înspre calea pe care trebuie să meargă, urmând calea și planul lui Dumnezeu pentru viețile lor. Este un model demn de urmat, dând dovadă de un caracter nobil și integru. Totuși, nu se consideră capul familiei și nu preia rolul soțului ei.

Anca Mrazik
Biserica Viața
Nouă, Lunca

Flori care strălucesc într-un moment neobișnuit

„Ai împlinit deja 30 de ani. De ce nu te-ai căsătorit până acum?”

„Nu ai dorit să te căsătorești sau nu ai avut ocazia?”

„Ar trebui să faci lucrurile și în locul meu pentru că nu ai familie și ești mai liberă...”

„ Hmm, cine nu a ales la timpul potrivit acum trebuie să se mulțumească cu ceea ce a mai rămas...”

...acestea sunt câteva întrebări și afirmații din acelea pe care personal le consider ca fiind praful care îmi acoperă visul căsătoriei.

Despre fetele care nu s-au căsătorit și au împlinit deja 30 de ani se vorbește așa de puțin. Bisericele în general nu știu cum să se raporteze la această categorie. Dacă în afara bisericii ești cel puțin o persoană normală cu perspectivă de căsătorie, în comunitățile creștine e foarte greu să mai poți fi integrat. Tinerii de această vârstă sunt deja căsătoriți, iar ceilalți sunt prea tineri și cu alte preocupări și frământări pentru o relație profundă. Și e normal să fie așa... viața e făcută ca la vârsta maturității să clădești o familie împreună cu un partener. Și aceasta e la fel de firesc cum corpul nostru are mâini și picioare. Și totuși nu toată lumea are 2 mâini și 2 picioare, de aceea există scaune cu rotile, cârje și proteze.

Cu toate acestea, etapa aceasta a vieții are mult farmec. Personal am o viață foarte frumoasă ca persoană necăsătorită care a împlinit deja 33 de ani. Îmi iubesc foarte mult familia și mă bucur să fiu alături de ei fără să fiu împovărată cu alte responsabilități. E foarte frumos în weekend când pot să merg acasă să petrec timp cu ei. Să găsesc doar de plăcere și să îmi împărtășesc viața cu ei... Prețuiesc mult munca pe care o fac la radio și mă bucur că pot investi mult timp în ea. Un punct de stabilitate în viața mea e și grupul de fete cu care ne întâlnim odată pe săptămână să ne rugăm una pentru alta. Îmi place biserica

unde aparțin. Cele 2 călătorii pe care le-am făcut în Africa unde Domnul mi-a împrăștiat credința au fost mai mult decât am visat. Există beneficii în a fi o persoană necăsătorită așa cum sunt eu și beneficii în căsătorie. Și în oricare stare ne-am afla trebuie să ne bucurăm de ceea ce Dumnezeu ne-a dat bun și frumos.

Am decis să scriu aceste rânduri pentru ca să atrag atenția spre acea categorie de fete care nu s-au căsătorit și pe care suntem tentați să le ocolim să le privim ca rămase în urmă sau ca pe ceva ce nu știm unde să încadrăm. Astfel de persoane nu așteaptă să le găsiți băieți

buni cu care să se căsătorească, ci mai degrabă să le întâmpinați cu o inimă deschisă și iubitoare. Să le priviți fără să gândiți acuzator: așa-i trebuie dacă... mai ales când nu cunoașteți întreg tabloul vieții lor. Dacă aveți o astfel de prietenă, faceți-vă timp pentru ea. De cele mai multe ori persoanele mature și necăsătorite suferă o singurătate greu de imaginat. Nu pot să uit cât de bine m-am simțit când una dintre prietenele mele căsătorite și-a dus copiii la cineva pentru o oră doar ca să se poată întâlni cu mine, să stăm de vorbă în liniște. Au fost momente așa de frumoase

petrecute cu ea pe care nu le voi uita niciodată.

Celibatul are poverile lui. Unul dintre momentele cele mai dificile în postura aceasta l-am trăit nu cu mult timp în urmă, când a avut loc nunta celei mai mici dintre surorile mele. În timp ce își pregătea lucrurile să plece la casa ei, mi se frângea inima. Nu puteam suporta să o văd plecând și pe ea, mai ales că fusesem foarte apropiate fiind un timp singurele fete în casă. Era o vară caldă

să își mai aranjeze unele lucruri și două dintre ele erau mai tinere decât mine. Nu îmi amintesc să fi simțit vreodată o durere sufletească la fel de profundă ca în acele momente în care am simțit că parcă aș face parte dintr-o altă lume.

Când mi-am găsit o odăiță m-am prăbușit în lacrimi înaintea Tatălui Meu ceresc care a scris cu atâta măiestrie povestea vieții mele nu în culorile mele preferate, ci în cele pe care El le-a considerat cele mai potrivite pentru

“Există beneficii în a fi o persoană necăsătorită așa cum sunt și beneficii în căsătorie. Și în orice stare ne-am afla trebuie să ne bucurăm de ceea ce Dumnezeu ne-a dat bun și frumos.”

și zilele zburau, aducând repede evenimentul nunții ei. Partea din inima mea în care se afla o iubire curată se bucura pentru ea privind visul căsătoriei ei împlinindu-se, dar în cealaltă parte era o iubire egoistă care se autocompătimea și ar fi dorit ca ea să mai rămână acasă doar pentru mine.

Nunta este de obicei un context în care se spun multe glume despre fete care s-au căsătorit prea repede sau prea târziu, s-au făcut aluzii la mine și au râs pe seama mea. M-am luptat să nu le arăt că mă doare, dar inima îmi era răvășită. Pe de o parte i-am înțeles. Probabil ei s-au căsătorit la timpul lor și nu au ajuns să simtă ceea ce trăiam eu în acele momente.

Înainte de nuntă împreună cu celelalte surori am plecat să vedem casa în care urma să se mute sora mea cea mai mică cu noul nostru cumnat. Totul era așa de frumos. Celelalte surori deja experimentate în căsătorie, au sfătuit-o cum

mine și l-am întrebat: „Doamne de ce nu mi-ai dat și mie o familie? De ce m-ai lăsat să simt această durere de a o vedea plecând și pe sora mea cea mai mică din casa părintească în timp ce eu rămân tot aici? E așa dureros să îți vezi frații plecând... tu știi cât de mult mi-am dorit ca atunci când mă căsătoresc eu surorile mele mai mici să stea lângă mine așa cum am stat eu lângă surorile mai mari. Dar la fiecare dintre ele a trebuit să stau eu în aceeași postură și de data aceasta mă doare așa de tare.

Nu pot să o văd plecând, o iubesc atât de mult...Doamne vreau să fiu mulțumitoare și liniștită în această stare, dar simt că inima îmi e răvășită de aceste întrebări. Doamne oare poți să înțelegi cum mă simt?” Și am simțit în inimă răspunsul Domnului care mi-a zis: „știu cel mai bine cum te simți dar uită-te la frații tăi pe care îi iubești așa de mult. Sunt obosiți și poartă poveri așa de grele. Obligațiile acestea zilnice pe care le au față de soț/soție, copii, servicii îi solicită așa de tare încât adesea nu reușesc nici să se

gândească la cum le e inima. Aș vrea să fiu acolo cu ei să îi ascult, să îi ajut, să îi mângâi, să le iau povara. Vrei să îmi dai Mie mîinile, picioarele, urechile tale să le folosesc pentru ca să fac această frumoasă lucrare de ridicare pentru ei? Vrei să fi o binecuvântare pentru cei pe care i-am pus aproape de tine? Mai presus de această înaltă chemare ai promisiunea Mea că în toate lucrurile voi avea grijă de tine.” Am fost uimită și copleșită în același timp. Cine putea face toate lucrurile acestea mai bine decât mine care nu eram legată cu nici o promisiune de responsabilități care să îmi consume tot timpul. Dintr-o dată perspectiva mea s-a schimbat. Mi-am șters lacrimile mele egoiste și

am lasat să îmi cadă pe obraji lacrimile Lui care ne cheamă să fim urechea, inima, mâinile, picioarele lui Hristos în lume. Astfel că și experiența mea s-a schimbat. Mi-am dat seama cât de ușor a dorit Satan să îmi întunece vederea ca să nu mai văd lucrurile cum le vede El și să nu mai fiu de nici un folos. Să îmi risipesc timpul în lacrimi care oricum nu schimbau circumstanțele.

Și apoi mai e un gând încurajator pe care aș dori să îl las pentru toate fetele care au simțit măcar odată ce am simțit eu în această situație, indiferent că au 23, 37 sau și mai mulți ani. Nu toate florile înfloresc la fel. E o încântare să le privești așa cum e firesc înflorite în zorii zilei. Dar există o floare albă care înfloresce după ce apune soarele și e

cea mai frumoasă la miezul nopții...și așa cum sunt florile a doua zi, floarea ei cade la pământ și moare. Ar putea fi supărată pe Creator și nerăbdătoare, dar ea Îl laudă prin frumusețea ei. În timp ce toate florile din jur și-au adunat petalele și și-au pierdut din frumusețea pe care o aveau pe parcursul zilei, aceasta din urmă strălucește într-un moment neobișnuit.

Avem multe lucruri de învățat de la ea: răbdare, ascultare de Dumnezeu...nu se ceartă cu Creatorul ei: „Doamne, uite e dimineată, toate florile au înflorit, eu cât să mai aștept? Dacă oricum dimineața florile mele se veștejesc ce rost mai au dacă nu mă vede nimeni?” sau „Doamne, dacă uiți de mine? Dacă va trece și seara așa cum a trecut și ziua iar Tu nu tragi nici o sfoară, nu faci nici o minune, nu spui nici o vorbă...dacă uiți de mine Doamne?” vă sunt familiare gândurile acestea? Mie Da! Dar pentru Tatăl nostru ceresc nu există situații care să îi fi scăpat de sub control.

David scrie în psalmul 139 versetul 16 partea a doua „în cartea Ta erau scrise toate zilele care îmi erau rânduite mai înainte de-a fi fost vreuna din ele”. E încurajator să știm că nu suntem uitate, nici abandonate pe un raft ci avem propria noastră poveste. Maica Tereza a exprimat cel mai frumos acest lucru în cuvinte pe care ar fi frumos să le punem înaintea ochilor noștri ca o piatră de aducere aminte pentru vremurile când vom obosi și ne vom opri din nou privirea la visul căsătoriei acoperit de praf: „sunt un mic creion în Măinile unui Dumnezeu scriitor, care scrie o poveste de dragoste în lume.”

Anca Bordea
Biserica Speranța
Cluj - Napoca

SFATURI PENTRU MĂMICI

Dragi mămici,

Știind că acest număr este dedicat Zilei Femeilor și îndeosebi mamicilor, mi-am propus să cer ajutorul unor “camarade” și să “concepem” împreună o listă de sfaturi pentru viitoarele mămici. Cu unele vă veți relaționa, cu altele nu – e și firesc așa, pentru că suntem diferite, la fel ca și puiiții noștri. Delectați-vă cu sfaturile de mai jos, foarte actuale (culese chiar săptămânile anterioare publicării acestui număr), unele pline de umor, unele generate de frustrări și neputințe. Naștere ușoară și spor la mămicit!

1 “Nu întotdeauna un copilăș întărește familia. De multe ori, dacă nu ai bine înfipte bazele unei căsnicii înfloritoare, apariția unui copil scoate la iveală o grămadă de goluri din acea relație, din păcate. Iar în acel moment „întregirea familiei” și „întărirea relației mamă-tată” devin simple clișee. Dimpotrivă, dacă acea căsnicie e una adevărată, într-adevăr un copil nou-venit în familie nu face decât s-o facă mai frumoasă. De aceea eu aș sfătui pe toată lumea să fie siguri că sunt pregătiți pentru un copil, și să nu-i facă doar ca să se alinieze societății, pentru că altfel, vor ajunge să sufere tocmai acei copii mai mult decât ei, părinții. Ar mai fi ceva: să-mi fi spus cineva să nu mă mai

stresez atât, și copilul ar fi fost mai liniștit dacă luam lucrurile așa cum veneau, de la sine, fără agitație.”

Oana P

2 “Alăptarea! Aș fi dorit să știu mai multe despre modul în care trebuie alăptat copilul. Deși eu m-am documentat mult și am fost la un curs prenatal, nu pot să spun că au fost de mare ajutor. Adevărul e că, până copilul nu e în brațele tale și poti să vezi cum se „potrivește” poziției de alăptat, nu poți să intuiești multe. E important să ai o pompiță acasă, chiar dacă nu o vei folosi regulat, dar asta aș recomanda tuturor mamicilor!”

Simona M

3 “La ce să mă aștept de la naștere (oricare ar fi: naturală sau cezariană); mie îmi este teamă de necunoscut și îmi era teamă înainte de prima naștere: cum va fi? Cred că, dacă aș fi știut ce presupune și la ce să mă aștept, aș fi stat liniștită la gândul că eu și puiul meu suntem bine în timpul travaliului.”
Roxana P

4 “Eu, înainte să devin mamă nu știam că ei, copiii, pot să plângă atât de tare:) și nu mi-am imaginat că nu dorm noaptea; eu nu am avut tangență înainte cu bebeluși, i-am ocolit cât am putut :) Lăsând gluma la o parte, dormitul împreună cu copilul, ar fi interesantă.” Corina C

5 Eu n-am știut să-mi recunosc depresia postnatală și am suferit vreo 6 luni, cu plâns și angoase și certuri din motive de nimic. Și m-a copleșit responsabilitatea, dependența copilului de mine. Și vizitele rudelor, binevoitoare altfel, dar stresante. Dar, cu toate astea și multe altele, aș naște în fiecare zi, doar pentru a simți ce-am simțit când mi-au pus copiii pe piept pentru prima dată! E un miracol!” Monica M

6 “Sincer, fără ipocrizie, nu găsesc nimic, pentru că nu-mi dau seama dacă mi-ar fi folosit la ceva fără s-o simt prin prisma propriei experiențe. Nu aș fi vrut să știu nici cât de cruntă poate fi nașterea naturală, nici alăptatul în prima săptămână, nici că voi intra în panică de zeci de ori, la fiecare gest al micuței noastre, ce nu mi se părea „normal”. În fond, toate astea le poți cunoaște cu adevărat abia atunci când treci prin ele și le îmbrățișezi cu propria ta ființă și minte. Dacă ar fi să dau un sfat, un singur sfat, este acela ca de fiecare dată când te întrebi „oare

asta trebuia s-o știu?!”, în loc să te panichezi sau să te podidească lacrimile de durere, oboseală, emoție, supărare, frustrare... să-ți iei copilul în brațe și să-i transmiți cu fiecare celulă din corpul tău cât de mult îl adori. Nu cred, știți voi bine, că este ceva mai minunat pe lume. Cred că atunci, când în vârtoarea celor mai mari îngrijorări crezi un astfel de moment, unic de fiecare dată, te îndepărtezi de frică și orice este realizabil; împreună, trecem peste orice și evoluăm frumos.”
Kinga B

7 “Dacă ar fi să îmi dau un sfat, eu de acum - mie de atunci, mi-aș spune că încrederea în mine și atitudinea pozitivă mă vor scoate din multe încurcături, că trebuie să mă bucur de toate momentele și să nu mă las copleșită de îndoielile și nesiguranța care provin din această experiență și că este cu adevărat experiența care te împlinește, dacă reușești să o privești în ansamblu.”
Cristina B

8 “Eu le-aș spune că toate trec: colicii, ieșitul dinților, fițele la mâncare, virozele fără număr. Este un timp pentru toate, să nu se grăbească la nimic.”
Paula D

9 “Cred că ar fi interesant de știut dinainte ce implică un copil și din punct de vedere financiar, adică cam cât costă „dotarea” odată cu nașterea și pe urmă cam care sunt chel-

tuielile lunare (scutece+doctori+medicamente+vaccinuri+lapte praf + ...+...)”
Aura M

10 “Eu am avut parte de o naștere minunată, a fost cea mai frumoasă experiență. Da, momentul în care mi-a fost pusă la piept a fost magic, dar mi-ar fi plăcut să nu am așteptări atât de mari de la mine. Relația se formează în timp, am început să ne cunoaștem și să ne iubim abia apoi, iar asta m-a făcut pe mine să mă simt tare vinovată. Faptul că nu am știut/simțit totul din prima clipă a fost un motiv de frustrare. Apoi, mi-ar fi plăcut să mă documentez mai mult în ceea ce privește alăptarea, poate ar fi fost

mai puțin chinuitor procesul și mi-ar mai fi plăcut să am mai multa încredere în mine, să nu mai accept sfaturi de la oricine și să fiu mai pozitivă. Aș fi vrut să le știu, dar pe de altă parte, cei 2,5 ani petrecuți lângă bulina mea s-au transformat în experiența vieții mele, am crescut lângă ea, mai ceva ca-n basme și la asta au contribuit și neplăcerile. Singurele sfaturi pe care le-aș da unei viitoare mame sunt să citească cât poate de mult despre tot ce presupune sarcina, nașterea, alăptarea, parenting de toate felurile - și din postura de mamă să fie sigură că puiul ei primește toată dragostea de care ea este capabilă. Dacă micuții se simt cei mai iubiți, doriți și respectați, toate problemele se rezolvă!” Ada G

11 “Mi-ar fi plăcut să fiu mai atentă, să mă rog pentru a fi un model pentru copilul meu; de când sunt bebici, există doi ochișori care ne urmăresc neîncetat și ne copiază - orice probleme de caracter. Mi-aș fi dorit să încerc pe cât posibil să le rezolv înainte de bebe, pentru că din experiența mea, sub presiunea mare și din cauza oboselii care vine cu creșterea unui bebe, se exacerbează orice problemă de caracter și e mai greu să te auto-controlezi. Și nu doar problemele de caracter, ci și să fiu atentă să nu exagerez unele gesturi: finețe, ton în relaționarea cu soțul, cu alții, mai ales când sunt sub binoclul ochișorilor”
Florina M

**“Iată, fii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată.”
Psalm 127:3**

Aș adăuga și eu un dram de sfat și anume: nu te compara cu alte mămici, cu alte familii, fii mămica care ai fost creată să fii; împrumută principii, chiar obiceiuri bune dar creează-ți propriul stil de “mămicit”. Copiii tăi au nevoie de TINE. De asemenea încadrează situațiile în perspectiva largă a Împărăției atunci când apar și vei vedea că toate “crizele”, situațiile urgente, neputințele vor părea mai ușor de “dus”. Copiii sunt într-adevăr o binecuvântare!

Cu multă încredere în tine,
Carmen Busch, mămică a patru copii ;)

• Micuța Emanuela îi scrie o scrisoare lui Dumnezeu: Doamne îți mulțumesc pentru toate animăluțele pe care le-ai creat. Dar despre girafă, nu-i așa că nu ai vrut să iasă cu gâtul așa lung?

• O fetiță se grăbește duminica să ajungă la Școala Duminicală. Aleargă să nu întârzie și se roagă: Te rog Domne să mă ajuți să nu ajung târziu!

Suflet de femeie 46

La un moment dat se împiedică și cade rupându-și rochița nouă și julindu-și genunchii. Se ridică cu lacrimi în ochi și începe iarăși să alerge rugându-se iar: Te rog Doamne să mă ajuți să nu ajung târziu! Dar te rog să nu mă mai împingi așa tare!

• Doi frați se ceartă la împărțirea prăjiturilor. Mama intervine spunându-i celui mai mare:

Ai putea să renunți și tu măcar o dată la prăjitura ta pentru fratele tău. Îți amintești din Biblie pilda Bunului Samaritean? Băiatul privindu-și prăjitura cu poftă și spre fratele lui: Mamă, dar nu poate să fie el bunul samaritean azi?

• Micuța Sorina are o noua surioară. Ea o vizitează pe mămica ei în spital. Abia auzindu-se printre urletele bebelușei, fetița întreabă:

- De unde vin copiii, mami?
- Din cer de la Dumnezeu, răspunde aceasta.
- Aha, spune fetița după câteva momente de privit surioara care nu se mai oprea din plâns, acum știu de ce au dat-o afară de acolo.

• Rugăciuni pentru Domnul
Doamne, și să nu uiți să ai grijă și de mama și de tata și de frățiorul meu, și nu

uita să ai grijă și de Tine, că nu știu ce ne-am face fără Tine!

• Doamne, dacă nu mă poți face un băiat bun, nu te îngrijora. Mă distrez de minune așa cum sunt!

Sursă: <http://www.sprecer.ro/index.php/glume-cu-copii>

Să zâmbim cu cel micuți

Întrebări și răspunsuri, pentru și de la copii:

• De ce circulă sângele în corp? Sângele umblă prin corp, ca să îi prindă pe microbi și să îi înecă. (6 ani).

• La ce folosesc sprâncenele? Sprâncenele folosesc ca să țină fruntea sus, să nu-ți vină fruntea pe ochi. (6 ani)

• De ce ne spălăm cu săpun? Noi ne spălăm, ca să dăm săpun în ochi la microbi. (5 ani)

Ce sunt somnambulii? Somnambulii au o boală care nu-i lasă să cadă de pe acoperiș. Când somnambulii vin într-o parte, microbii vin în cealaltă parte, și așa mereu.

Sursă: <http://www.tanarcrestin.net/forum/viewtopic.php?id=300>

• Ce a făcut Dumnezeu ca oamenii să nu mai înalțe turnul Babel?
A înălțat cerul.

• Ce țară i-a promis Dumnezeu lui Avraam ?
Țara minunilor

• În ce oraș se afla Lot?
Orașul păcatelor

• Ce facem noi prin cântare?
Semne.

• Ce este sufletul? Sufletul e când îți pune mama prăjituri pe farfurie și îi lași și lu ăla mic. (8 ani).

• De ce își fac oamenii cadouri? Oamenii își fac cadouri ca să nu fie nesimțiți. (7 ani)

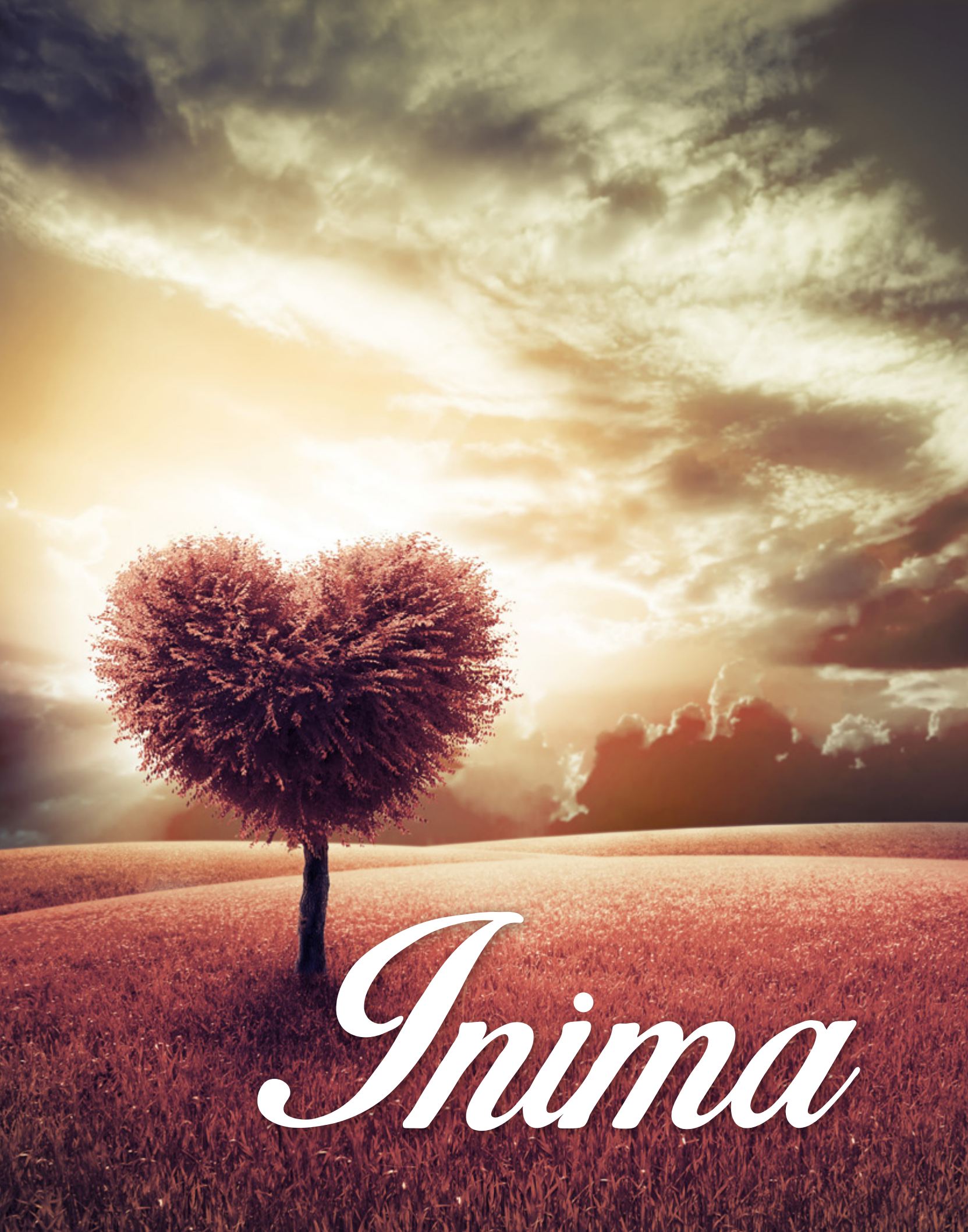
• Dacă pământul este rotund, cum de nu cădem de pe el? El este rotund, dar noi nu mergem acolo unde se face el rotund. (7ani)

Sursă: Învățătorii Școlii Dumini-cale Betelino (2010, August). Mărgăritarul. Perle, pg. 22 <http://scoala-duminicala.ro/wp-content/uploads/2012/12/Revista-Margari-tarul-nr24-2010.pdf>

Adela Butnar
Biserica Betania
Tg. Mureș

Inima

„ **Căci Tu ești ajutorul meu, și sînt plin de veselie la umbra aripilor Tale.** „
(Psalmul 63:7)

răim într-o lume în care imaginea joacă un rol foarte important: imaginea vinde, imaginea atrage sau îndepărtează, imaginea creează modele pe care ne străduim să le urmăm; o lume în care ambalajul contează mai mult decât conținutul. Într-o astfel de lume ar trebui să lăsăm superficialitatea la o parte și să punem accentul pe lucrurile care

contează cu adevărat, să nu afișăm chipuri frumoase cu conținut mort ci să lucrăm la conținut, care la rândul lui va shimba forma. Într-o astfel de lume Dumnezeu ne cheamă să ne păzim inima mai mult decât orice, deoarece din ea ies izvoarele vieții.

(Prov.4:23). Mai mult, ne și învață cum ar trebui să ne fie inimile.

În primul rând ar trebui să avem o inimă **liniștită** (14:30). Versetul continuă și ne spune că o astfel de inimă este viața trupului. Dar ce este liniștea? Dex-ul ne spune foarte clar: „Stare (sufletească) lipsită de zbucium, de frământări; tihnă, pace, seninătate”. Putem ajunge la această stare sufletească atunci când știm că Cineva este în controlul vieții noastre, atunci când înțelegem că totul se întâmplă pentru că Cineva le coordonează, că nimic nu este la întâmplare, că Cineva are grijă de mine, de toate nevoile mele. Și acel Cineva nu este nimeni altul decât Dumnezeu.

Apoi ar trebui să avem o inimă **veselă** (Prov 15:13, Prov 17:22). “O inimă veselă înseninează fața, dar când inima este tristă, duhul este mâhnit.”(Prov 15:13) Veselia inimii ni se citește pe față, omul cu inimă veselă radiază. Mai mult „o inimă veselă este un bun leac, dar un duh mâhnit uscă oasele (Prov 17:22). Cum putem avea o inimă veselă? Biblia ne dă răspunsul: „Domnul este tăria mea și scutul meu; în El mi se încrede inima, și sînt ajutat. De aceea îmi este plină de veselie inima, și-L laud prin cântările mele”(Ps. 28:7). „Căci Tu ești ajutorul meu, și sînt plin de veselie la umbra aripilor Tale” (Ps 63:7).

Chiar dacă mai avem momente în care suntem necăjiți, triști, supărați, Dumnezeu este Cel care poate transforma tănguiriile noastre în veselie (Ps. 30:11).

Mai mult decât atât, ar trebui să avem o inimă **mulțumitoare**: Prov 15:15- „Cel cu inima mulțumită are un ospăț necurmat.” De multe ori însă uităm să fim mulțumitori. Avem impresia că ni se cuvin toate și nu privim tot ceea ce primim ca niște binecuvântări de la Tatăl nostru ceresc. În alergarea noastră uităm să ne oprim și să fim recunoscători pentru ceea ce primim, atât binecuvântări cât și încercări. Dar o dată ce învățăm lecția mulțumirii, vom avea și ospățul necurmat.

În continuare Biblia ne vorbește și despre o inimă **înțeleaptă**, o inimă care își arată mereu înțelepciunea când vorbește (Prov 16:21, 23). La un om cu o astfel de inimă mereu se văd învățături noi pe buzele lui. (Prov. 16:23) Nu în ultimul rând, ar trebui să avem o inimă **pricepută** (Prov 18:15). O astfel de inimă dobândește știința. Trebuie să ne rugăm ca Dumnezeu să reverse asupra noastră un duh de înțelepciune și pricepere. Pe lângă faptul că suntem învățați cum trebuie să ne fie inimile, Biblia ne învață și ce fel de inimă nu trebuie să avem.

Inima trufașă este o scârbă înaintea lui Dumnezeu (Prov 16:5). Versetul continuă și spune că o astfel de inimă nu va rămânea nepedepsită. Apoi nu trebuie să avem inimi prefăcute: „Cel cu inima prefăcută nu găsește fericirea” (Prov 17:20).

Mai mult, trebuie să nu avem inimi stricate: „Cei cu inima stricată sunt o scârbă înaintea lui Dumnezeu” (Prov 11:20) și „Cel cu inima stricată este disprețuit”(Prov 12:18).

Cunoscând aceste lucruri mă rog ca Dumnezeu să ne dea inimi după placul Lui, putere și înțelepciune să ni le îndreptăm pe calea cea dreaptă.

* versetele sunt luate din traducerea Cornilescu

Mihaela Tabita Sand

Bine ați venit în Casa Priscilei!

<http://casapiscila.ro/cine-suntem>
<http://www.revistapiscila.ro>
<http://www.fundatieabe.ro>

Condiții de înscriere și participare:

- Disponibilitatea de a învăța și de a sluji;
- Acceptul soțului (cele căsătorite)
- Recomandarea scrisă a păstorului bisericii locale / Conducătorului sau Prezbiterului (după caz);
- Suportul cheltuielilor care țin de cazare, masă, transport, cursuri – la fiecare întâlnire.
- să fie pregătite de fiecare dată pentru cursuri: să vină cu toate temele făcute;
- Să fie gata să transmită mai departe ceea ce a învățat;

PRISCILA – un nume cu rezonanță ușor prăfuită!...

Cine este ea? De unde vine ea?

Priscila a fost o femeie ancorată în realitatea vremurilor ei: căsătorită cu Aquila, câștigându-și existența, alături de soțul ei, din confecționarea corturilor, însă deopotrivă, trăind pentru un scop mult dincolo de o existență terestră. Această femeie a iubit Cuvântul lui Dumnezeu și în același timp oamenii din jurul ei.

A făcut parte dintre primii creștini și, deși a fost femeie, într-o lume marcată de prejudecăți legate de rolul și valoarea femeii, ea a reușit să lase urme, pe care praful timpului nu le-a acoperit. Luând-o ca și exemplu am pornit pe calea frumoasă a lucrării cu femeile.

Ce pot face femeile?

Vreau ca femeile în vârstă... să le învețe pe cele tinere să-și iubească bărbații și copiii, să fie cumpătate, cu viață curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău Cuvântul lui Dzeu. (Tit 2 :4-5)

Ce facem noi?

Vrem să împlinim această poruncă, echipând femeile care să le învețe pe altele cum să trăiască vieți care să-i aducă cinste lui Dumnezeu, cum să facă – la rândul lor ucenici – ceea ce reprezintă mandatul fiecărui creștin! Pentru aceasta creem și oferim cadrul în care femeile să crească spiritual și să fie echipate – grupe mici de ucenicie și creștere, seminarii, conferințe, asistență, mentorare.

Programul Priscila este o școală de echipare pentru femei, în vederea ucenicizării și a dezvoltării unei lucrări cu femeile în bisericile locale. Programul se desfășoară pe durata a 3 ani, funcționând pe module: două module pe an, a câte 4-5 zile.

DE CE?

Credem în nevoia unei forme organizate de învățare pentru femeile creștine, pentru că...

- * În prezent, nu există un program sistematic la nivel național, conceput pentru creșterea spirituală a femeilor și pentru echiparea lor în vederea slujirii altor femei.
- * Sesiunile acestui program reprezintă

șansa de asumare a unor cunoștințe teoretice, a unor abilități de slujire, într-un context relațional inedit ce oferă șansa creșterii și în caracter, într-un timp pus deoparte special pentru asta, departe de tumultul cotidian, alături de femei mature, de la care poți învăța, pentru ca apoi, la rândul tău, să le poți învăța pe altele (2Tim. 2:2; Tit 2:3-5).

Ce ai auzit de la mine... transmite oamenilor de încredere, care să fie în stare să învețe pe alții. (2 Tim. 2:2)

Lidia Șchiopu
Coordonator național al lucrării cu femeile din cadrul Fundației EBE România

Lucrarea cu femeile este pe deplin justificată, deoarece femeia are un rol hotărâtor în familie și în societate. Influențând viața unei femei, vom influența implicit istoria, prin aceia pe care viața ei îi atinge.

Isus e viu!

*Isus e viu! Lumina Lui răsare!
Sunt zorii-Împărăției fără de sfârșit...
E-nvins păcatul, moartea e învinsă!
Ceru-i deschis! Isus a biruit!*

*Mormântu-i gol, ștergarul pus deoparte,
Vin îngeri în grădină-n zori de zi...
Maria plânge. Domnul i se-arată!
Durerea-i dusă, lacrima-i uscată,
Răsar în suflet zori de bucurii!*

*Cine-ar putea, de El, să ne despartă?!
El ne-a săpat în palma Lui cu-adevărat!
În inimi a-nflorit nădejdea vie!
Cântări de har și psalmi de bucurie,
Isus e viu! Hristos a înviat!*

*Elisabeta Popescu
Biserica Baptistă „Sf. Treime” Alba Iulia*

Frumusețea femeii creștine

“Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele”. (Psalmul 139:15).

“Dumnezeu iubește femeile! Noi suntem creația Lui unică. Lui îi pasă în mod personal de tine...”

Este luna martie, luna în care femeia este sărbătorită în peste 50 de țări. Puțini știu că ziua internațională a femeii marchează, de fapt, o comemorare. În urmă cu mai bine de 100 de ani, într-un incendiu dintr-o fabrică din New York, și-au pierdut viața numeroase muncitoare. Angajatele fabricii americane de textile au declanșat un protest față de condițiile de muncă, iar inițiativa lor a fost punctul de plecare pentru fixarea datei de 8 martie ca fiind “Ziua Internațională a Femeii”. Această zi este asociată cu lupta femeii moderne pentru emancipare, pentru drepturi egale și în principal pentru dreptul de vot.

Asistăm astăzi la o degradare a felului în care este perceput rolul femeii în societate și în familie. Femeia modernă caută succesul pe plan profesional, caută să se afirme în carieră, trecând pe următorul loc oficializarea unei relații sau aducerea pe lume a unui copil. Confortul și interesul personal trec dincolo de bariera angajamentului. Femeia de astăzi este implicată activ în viața profesională, dar cu prețul neglijării vieții personale și a familiei. Așa-zisa mișcare de emancipare a femeii a înrobit-o și mai mult, punând-o în postura să-și piardă calitatea de mamă în dauna carierei. Sunt de admirat femeile care au succes în plan profesional dar când familia este înlocuită cu ceea ce se numește carieră, consecințele sunt iremediabile.

Femeia de azi caută să fie plăcută ochiului, uitând de multe ori că frumusețea exterioară este trecătoare. Societatea impune anumite tipare, iar cea care nu se încadrează în acestea, este dată la o parte. Din păcate aceasta este realitatea de care ne lovim zi de zi. Asistăm la o superficialitate a caracte-

rului pe când adevăratele valori sunt considerate demodate. Moralitatea, modestia, supunerea, sunt considerate slăbiciuni pe când extravaganta, egoismul, aroganța sunt tot mai mult promovate și acceptate de societate.

Multe femei și-au pierdut acea unicitate care le făcea atât de speciale. Poate unora le-a fost distrusă sau pervertită într-un fel sau altul, poate că le-a fost jefuită, rănită sau limitată în feminitatea lor.

Această tristă realitate se reflectă în instabilitatea ce caracterizează peisajul moral al lumii de azi. Așadar, într-o lume în care principiile și valorile morale se află în declin este nevoie de o reevaluare și schimbare a mentalității.

Care este oare standardul care determină schimbările ce trebuie făcute?

Care sunt femeile de la care ar trebui să pornească o reformă?

Există doar un singur standard adevărat, o autoritate supremă, o sursă de putere care poate să dăinuiească și să treacă dincolo de presiunea exercitată de societate și de fluctuațiile din această lume. Această autoritate și putere permanentă o reprezintă Dumnezeu și adevărurile sale eterne. Oglinda de pe perete reflectă trupul supus al legilor degradării, oglinda cerului-cuvântul lui Dumnezeu arată imaginea întregii mele făpturi și înțeleg că energia și timpul meu trebuie concentrate pentru înfrumusețarea chipului launtric. Adevărata feminitate nu poate fi măsurată în funcție de farmecul personal sau de laudele societății, ci doar de caracterul personal al fiecărei femei prin prisma cuvântului lui Dumnezeu.

Dumnezeu iubește femeile! Noi suntem creația Lui unică! Fiecare femeie a fost creată să fie unică. Lui îi pasă în mod personal de tine, după cum îi pasă

de fiecare om de pe acest pământ. Biblia spune: “Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele”. (Psalmul 139:15). Dumnezeu s-a uitat la tine ca femeie și a zis: “Uite o lucrare bună!” și în același timp avea planificată toată viața ta.

Femeia din perspectiva lui Dumnezeu a fost înzestrată să îndeplinească trei roluri majore. În primul rând, femeia ca soție și legat de acest scop, aș vrea să abordez un subiect extrem de delicat și controversat- supunerea. În al doilea rând femeia ca mamă și rolul ei deosebit în crearea atmosferei din cadrul familiei, și nu în ultimul rând, femeia ca slujitoare în biserică.

Când Dumnezeu a creat femeia, El a luat una din coastele lui Adam și a închis carnea la loc. Coasta este un simbol pentru a arăta că, pentru a fi creată Eva, Dumnezeu a luat ceva important din Adam și a pus în femeie. Dacă Dumnezeu ar fi creat femeia din orice altceva decât din bărbat, aceasta ar fi însemnat că femeia este inferioară bărbatului. Dar Dumnezeu nu a creat femeia pentru a fi inferioară vreunui bărbat. La creație femeia a fost creată din bărbat dar de atunci încoace, bărbatul se trage din femeie. Prin acest lucru, Dumnezeu stabilește balanța egalității dintre bărbat și femeie.

Idealul lui Dumnezeu pentru femeia evlavioasă este ca ea să fie supusă soțului ei, o femeie a cărei dorință este conformă soțului ei, o femeie consecventă în comportament față de soțul ei, care este mereu în căutarea celor mai bune interese ale soțului ei. Pentru unele femei cuvân-

● ● ● tul supunere este un cuvânt foarte greu de acceptat. În realitate însă, supunerea e un simplu act de viață. De fapt, în multe situații și momente ale vieții vom întâmpina principiul supunerii la lucru.

În Efeseni 5:21-25 citim despre supunerea unei soții față de soțul ei. În primul rând, atât bărbații, cât și femeile sunt chemați la supunere unul față de altul, fapt care ar putea însemna "purtare de grijă față de celălalt...pentru a nu neglija interesele celui de lângă tine". Pe măsură ce femeia alege să se supună, având o atitudine de smerenie recunoaște de fapt autoritatea soțului în calitate de conducător al familiei. Dorința lui Dumnezeu nu este ca o femeie să fie tratată ca o sclavă de către soțul ei. Dacă soțul este credincios, iar relația lui cu Dumnezeu este așa cum trebuie să fie, el niciodată nu va gândi să se poarte cu soția lui ca și cum ea ar fi o parte a proprietății lui. Soții trebuie să-și iubească soțiile așa cum Cristos Și-a iubit Mireasa, Biserica, și S-a dat pe Sine pentru ea (Efeseni 5:25).

O soție credincioasă este un sprijin pentru soțul ei și nu o povară. Binele de care are parte soțul ei îi poate fi direct atribuit ei. Ea îl sprijină, îl încurajează, îl cinstește.

Este important să ne amintim că mariajul sau căsnicia este un angajament de-o viață, nu un angajament de tipul „când am chef,” sau „când cred că merită.” Binele pe care-l facem soților noștri nu depinde de ei, ci de ascultarea noastră de Dumnezeu și Cuvântul și voia Sa. Îi fac bine soțului meu, nu datorită faptului că el este bun, ci datorită faptului că Dumnezeu este bun.

Dumnezeu consideră o mamă cea mai potrivită ființă de pe pământ cu care El să colaboreze în Său pentru copiii ei.

Cheia progresului tău personal, a unei atmosfere binecuvântate în familie o ai tu, ca soție și mamă, dând glas armoniei și frumuseții prin simpla prezență în casa ta. Chiar dacă în situațiile dificile ai fost cea mai afectată datorită felului cum ești creată, Dumnezeu Creatorul a pus în tine acel ceva, acel spirit de luptă și dăruire încât să ai tăria, mai mult decât soțul tău să faci din situațiile grele ale vieții trepte ale progresului pentru tine, pentru el și pentru copiii tăi.

Cel mai prețios dar pe care îl poți face copiilor tăi este timpul acordat. Ceea ce doresc și ceea ce au nevoie cel mai mult este relația cu tine. Doresc să îți cunoască inima, te doresc pe tine. Și dacă nu te au pe tine, vor dori mai puțin să-l cunoască pe Dumnezeu. Copiii vor putea înțelege caracterul unui Dumnezeu plin de dragoste prin dragostea pe care le-o arătam.

Dumnezeu consideră o mamă cea mai potrivită ființă de pe pământ cu care El să colaboreze în materializarea planului Său pentru copiii ei. Mamele sunt responsabile să transmită copiilor caracterul plin

de dragostea lui Dumnezeu, poruncile și căile Sale. Copilul nu are un sistem propriu de valori ca să judece așa încât ceea ce facem sau spunem este automat preluat de cei mici. Așadar trebuie să fim foarte atenți la exemplul pe care îl oferim copiilor noștri, deoarece ei fac ceea ce ne văd pe noi că facem.

Un scop de bază pentru fiecare părinte ar trebui să fie să-și conducă fiecare copil la o relație personală cu Domnul Isus Cristos, Să-l primească pe Cristos ca Mântuitor și Domn.

Femeia este construită cu simțul detaliilor și nuanțelor. Această caracteristică, datorită construcției creierului, se

manifestă pregnant și în dorința de a ști sigur că viața și activitățile ei au o semnificație și un scop. De cele mai multe ori lăsăm să treacă pe lângă noi adevărate oportunități de slujire și ne retragem sau ne ascundem în zona noastră de confort unde e cald și bine. Mărturisesc faptul că de multe ori am lăsat să-mi scape oportunități, bazată fiind pe concepția greșită că nu am nimic de împărtășit, sau nu mă consideram destul de bună pentru a reuși. Limitările noastre ne sunt oferite de Dumnezeu pentru a alege drumul spre consacrare. O inimă consacrată Lui este dispusă să investească "mult în puțin". Unei asemenea inimi, Dumnezeu îi va

înmulți "puținul".

Dacă vom asculta de vocea Lui, vom observa cum o viziune va începe să prindă contur în viața noastră, îndemnându-ne să ne ridicăm și să profităm, în sensul bun al cuvântului, de oportunitatea ce ne stă înaintea, să ne punem talanții ascunși în slujba lui Dumnezeu.

Nicăieri în Biblie nu se spune să stau pe margine, să aștept până când Dumnezeu îmi va descoperi darul și felul cum pot sluji. Slujirea înseamnă a căuta să împlinesc o nevoie atunci când o voi vedea. Luptându-mă să împlinesc nevoile altora, luând pulsul oamenilor, undeva, cândva, inima mea va bate mai tare și astfel prin aceasta pot înțelege că acolo e locul meu special în care mă vrea Dumnezeu.

Încredinteză-ți și pune-ți talentele, visurile și dorințele sub autoritatea lui Dumnezeu. Lasă-l să te sfințească, iar apoi prinde oportunitățile pe care El ți le pune la dispoziție.

Tu ai mai mult decât ai impresia că ai. Poți face mai mult decât crezi vreodată că ai putea face.

Viața ta, care uneori pare fără însemnătate, ți-a fost dată cu scopul de a reflecta chipul lui Dumnezeu, așadar de cine ascultă mai mult- de standardele lumii privind feminitatea ta sau de vocea lui Dumnezeu? Haideți să ne evaluăm cum ne raportăm la fiecare rol cu care Dumnezeu ne-a înzestrat și să fim femei capabile să facem adevărata diferență în societatea noastră. La mulți ani!

*Mirela Damian,
Biserica Betania,
Tg. Mureș*

mama

DIN MULTE CREAȚII ALE SFÂNTULUI PĂRINTE,
DIN NENUMĂRATELE DARURI ALE TATĂLUI CERESC,
TE ROG O DOMNUL MEU, C-O FIERBINTE RUGĂMINTE
SĂ AI ÎN PAZA TA O FIINȚĂ CE-O IUBESC.

MAI PREJOS DE SFÂNTA COROANĂ-MPĂRĂTEASCĂ,
DE MÂNTUIREA SCUMPĂ ÎNCÂT NU ARE PREȚ,
MI-AI OFERIT, O DOAMNE, O FIINȚĂ PĂMÂTEASCĂ
O MAMĂ CE-O IUBESC.

ÎN EA, ISUSE DOAMNE AI SEMĂNAT SĂMÂNȚA
VIAȚĂ AI PUS ÎN DÂNSA, MĂRITE CREATOR,
PRINTR-UN PĂRINTE PĂMÂTEAN, DAR CU A TA VOINȚĂ
S-AU PETRECUT TOATE PEA SFÂNT IZBĂVITOR.

ȘI TOT PRIN VOIA TA AM VĂZUT LUMINA
ACESTEI LUMI CREATE DE TINE DUMNEZEU,
DAR ȘI LUMINA SFÂNTĂ CU RAZA EI CURATĂ
UNICA SALVARE, SLĂVIT EMANUEL.

I-AI DAT PUTERE DOAMNE PENTRU A MĂ CREȘTE
ȘI SĂ MĂ HRĂNEASCĂ LA AL EI PIEPT,
DE LA PRIMUL PAS, EA MĂ OCROTEȘTE
ȘI MĂ VREA UN TÂNĂR FRUMOS ȘI ÎNȚELEPT.

ȘI TOT AȘA O DOAMNE PÂNĂ AM CRESCUT
MI-A PURTAT DE GRIJĂ ȘI M-A POVĂȚUIT,
PRIN MULTE CLIPE GRELE SĂRMANA A TRECUT
NECRUȚÂND NUIAUA, MULT BINE MI-A FĂCUT.

ÎȚI MULUMESC DOAMNE CĂ TRĂIEȘTE.
TE ROG DĂ-I SĂNĂTATE, BIRUINȚĂ-N TOATE
TE ROG ISUSE PE CALE S-O-NTĂREȘTI
DIN GRELE-NCERCĂRI TE ROG S-O IZBĂVEȘTI

ÎNCHEI AICI MULȚUMINDU-ȚI ÎNC-ODATĂ PENTRU TOATE,
PENTRU SALVAREA MEA DIN MOCIRLA DE PĂCATE
ȘI PENTRU FIINȚA DRAGĂ,
CINE ALTA? DECÂT, SCUMPA MAMA!

Nebiliac Ionuț
loc. Ciclova-Montana
jud. Caras-Severin

Bucuria

**„Bucurați-vă !” răsună peste veacuri
Peste-atâtea timpuri și împrejurări
Cum, când bucuriei totu-i stă-mpotrivă?
Cum, când viața e umbrită de-ncercări?**

**Când parcă totul e pe dos ?
Și vorbe neadevărate te rănesc ?
Cuvintele „durere” și „bucurie”
Puse împreună, nu se potrivesc.**

**E-adevărat, în mod firesc nu e posibil
Să cânți atunci când inima te doare
Dar bucuria sfântă mai presus te-nalță
De tot ce e menit să te doboare.**

**Când numele ți-e scris în cartea vieții
Ai bucuria ce gândirea-ntrece
Păstrează-o când e soare sau furtună
Căci valurile n-ar putea s-o-nece!**

**Te bucură, de-ai fost chemată,
De ceea ce-a făcut în dreptul tău
Nemeritând nimic și având totul
Doar prin Hristos, prin harul Său!**

Amin.

Petruț Dana

FUNDAȚIA MATER

Alături de tine când ai nevoie

Servicii: Consiliere psihologica Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească, cont: RO2IBRMA0330033872400000

Vă mulțumim!

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

CATERING

B2B

(business to business)

B2C

(business to customer)

Servicii de catering în județul Mureș:

- ✓ Catering pentru companii (seminarii, training-uri, conferințe, inaugurări, lansări de produse etc.)
- ✓ Catering pentru spitale, grădinițe, after school, cămine de bătrâni
- ✓ Catering pentru înmormântări
- ✓ Mese festive pentru orice eveniment (petreceri aniversare, petreceri pentru copii, petreceri de sărbători, botezuri, nunți, banchete).

Oferta „meniul zilei” cuprinde Fel I, Fel II și desert.
Avem la dispoziție 3 tipuri de meniuri: meniu normal (pui/porc),
meniu numai pui, meniu lacto-ovo-vegetarian.

Comenzile se pot prelua la nr.
de telefon 0749.277.110
sau prin e-mail la
casapetrina@gmail.com

[www. facebook.com/CasaPetrina](http://www.facebook.com/CasaPetrina)

[www. twitter.com/CasaPetrina](http://www.twitter.com/CasaPetrina)

www.credo.tv

O televiziune din suflet, pentru suflet!

**Venim în întâmpinarea celor
ce-L caută pe Dumnezeu prin:**

- Programe religioase din biserici
- Emisiuni pe teme biblice, de familie
cu un puternic impact moral-spiritual
- Interviu și reportaje de interes public
- Muzică cu mesaj creștin

Ne găsiți:

- în peste 100 de rețele de cablu
- în rețeaua Focus Sat, tel: 0214.067.220
- cu antenă individuală, tel: 0746.388.232
(de luni până sâmbătă între orele 9-17)
- Live pe internet

Satelit: Thor 6
Poziția orbitală: 1° w
Frecvența: 12456 MHz
Polarizare: verticală
Rată simboluri: 28.000 KSym/s
FEC: 7/8
V-PID: 1840 Kbit/s
A-PID: 128Kbit/s
Norma: FTA

Solicitați în scris distribuitorului dumneavoastră de televiziune
introducerea în grila de programe a canalului Credo TV

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.
Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:
str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș
Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:
str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș
Biserica Penticostală FILADELFIA:
str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș
Biserica Penticostală BETHEL:
str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș
www.sufletdefemeie.ro